KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 4
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

37 ksiąg · 398 różnych siglów · 513 wystąpień · 957 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 3
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 3
1 Sm 1 Księga Samuela 4
2 Krn 2 Księga Kronik 4
Hi Księga Hioba 5
Ps Księga Psalmów 5
Prz Księga Przysłów 7
Koh Księga Koheleta 8
Iz Księga Izajasza 8
Jr Księga Jeremiasza 9
Ez Księga Ezechiela 9
Dn Księga Daniela 10
Oz Księga Ozeasza 10
Mi Księga Micheasza 10
Mt Ewangelia według św. Mateusza 10
Mk Ewangelia według św. Marka 12
Łk Ewangelia według św. Łukasza 12
J Ewangelia według św. Jana 13
Dz Dzieje Apostolskie 17
Rz List do Rzymian 17
1 Kor 1 List do Koryntian 21
2 Kor 2 List do Koryntian 22
Ga List do Galatów 24
Ef List do Efezjan 24
Flp List do Filipian 25
Kol List do Kolosan 26
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 26
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 27
1 Tm 1 List do Tymoteusza 27
2 Tm 2 List do Tymoteusza 27
Tt List do Tytusa 28
Hbr List do Hebrajczyków 28
Jk List św. Jakuba Apostoła 29
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 29
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 30
1 J 1 List św. Jana Apostoła 31

Księga Rodzaju

Rdz 1,26–30

Lekcja 4: s. 3, 5

26 A wreszcie rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na
Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad
rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym,
nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi
zwierzętami pełzającymi po ziemi! 27 Stworzył
więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży
go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. 28 Po
czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich:
Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście
zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną;
abyście panowali nad rybami morskimi, nad
ptactwem powietrznym i nad wszystkimi
zwierzętami pełzającymi po ziemi. 29 I rzekł Bóg:
Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno
po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc
ma w sobie nasienie: dla was będą one
pokarmem.

30 A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla
wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla
wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie
pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka
trawa zielona. I stało się tak.

Rdz 2,16–17.22–25

Lekcja 4: s. 3, 5

16 A przy tym Pan Bóg dał człowiekowi taki
rozkaz: Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz
spożywać według upodobania; 17 ale z drzewa
poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z
niego spożyjesz, niechybnie umrzesz.

22 Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z
mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją
przyprowadził do mężczyzny, 23 mężczyzna
powiedział: Ta dopiero jest kością z moich kości i
ciałem z mego ciała! Ta będzie się zwała
niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta. 24
Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i
matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że
stają się jednym ciałem. 25 Chociaż mężczyzna i
jego żona byli nadzy, nie odczuwali wobec siebie
wstydu.

Rdz 3,1–24

Lekcja 4: s. 2, 3, 5, 6

1 A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie
zwierzęta lądowe, które Pan Bóg stworzył. On to
rzekł do niewiasty: Czy rzeczywiście Bóg
powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich
drzew tego ogrodu? 2 Niewiasta odpowiedziała
wężowi: Owoce z drzew tego ogrodu jeść
możemy, 3 tylko o owocach z drzewa, które jest w
środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam
jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie
pomarli. 4 Wtedy rzekł wąż do niewiasty: Na
pewno nie umrzecie! 5 Ale wie Bóg, że gdy
spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam
oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło.

6 Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma
owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla
oczu i że owoce tego drzewa nadają się do
zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc,
skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią:
a on zjadł. 7 A wtedy otworzyły się im obojgu oczy
i poznali, że są nadzy; spletli więc gałązki figowe i
zrobili sobie przepaski. 8 Gdy zaś mężczyzna i
jego żona usłyszeli kroki Pana Boga
przechadzającego się po ogrodzie, w porze kiedy
był powiew wiatru, skryli się przed Panem
Bogiem wśród drzew ogrodu. 9 Pan Bóg zawołał
na mężczyznę i zapytał go: Gdzie jesteś? 10 On
odpowiedział: Usłyszałem Twój głos w ogrodzie,
przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się.

11 Rzekł Bóg: Któż ci powiedział, że jesteś nagi?
Czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci
zakazałem jeść? 12 Mężczyzna odpowiedział:
Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi
owoc z tego drzewa i zjadłem. 13 Wtedy Pan Bóg
rzekł do niewiasty: Dlaczego to uczyniłaś?
Niewiasta odpowiedziała: Wąż mnie zwiódł i
zjadłam. 14 Wtedy Pan Bóg rzekł do węża:
Ponieważ to uczyniłeś, bądź przeklęty wśród
wszystkich zwierząt domowych i polnych; na
brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł
po wszystkie dni twego istnienia. 15 Wprowadzam
nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy
potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiażdży
ci głowę, a ty zmiażdżysz mu piętę.

16 Do niewiasty powiedział: Obarczę cię
niezmiernie wielkim trudem twej brzemienności,
w bólu będziesz rodziła dzieci, ku twemu mężowi
będziesz kierowała swe pragnienia, on zaś będzie
panował nad tobą. 17 Do mężczyzny zaś Bóg rzekł:
Ponieważ posłuchałeś swej żony i zjadłeś z
drzewa, co do którego dałem ci rozkaz w słowach:
Nie będziesz z niego jeść - przeklęta niech będzie
ziemia z twego powodu: w trudzie będziesz

zdobywał od niej pożywienie dla siebie po wszystkie dni twego życia. 18 Cierń i oset będzie ci ona rodziła, a przecież pokarmem twym są płody roli. 19 W pocie więc oblicza twego będziesz musiał zdobywać pożywienie, póki nie wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz! 20 Mężczyzna dał swej żonie imię Ewa, bo ona stała się matką wszystkich żyjących.

21 Pan Bóg sporządził dla mężczyzny i dla jego żony odzienie ze skór i przyodział ich. 22 Po czym Pan Bóg rzekł: Oto człowiek stał się taki jak My: zna dobro i zło; niechaj teraz nie wyciągnie przypadkiem ręki, aby zerwać owoc także z drzewa życia, zjeść go i żyć na wieki. 23 Dlatego Pan Bóg wydalił go z ogrodu Eden, aby uprawiał tę ziemię, z której został wzięty. 24 Wygnawszy zaś człowieka, Bóg postawił przed ogrodem Eden cherubów i połyskujące ostrze miecza, aby strzec drogi do drzewa życia.

Rdz 4,1–13

Lekcja 4: s. 3, 4, 13

1 Mężczyzna zbliżył się do swej żony Ewy. A ona poczęła i urodziła Kaina, i rzekła: Otrzymałam mężczyznę od Pana. 2 A potem urodziła jeszcze Abla, jego brata. Abel był pasterzem trzód, a Kain uprawiał rolę. 3 Gdy po niejakim czasie Kain składał dla Pana w ofierze płody roli, 4 zaś Abel składał również pierwociny ze swej trzody i z ich tłuszczu, Pan wejrzał na Abla i na jego ofiarę; 5 na Kaina zaś i na jego ofiarę nie chciał patrzeć. Smuciło to Kaina bardzo i chodził z ponurą twarzą.

6 Pan zapytał Kaina: Dlaczego jesteś smutny i dlaczego twarz twoja jest ponura? 7 Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie, a przecież ty masz nad nim panować. 8 Rzekł Kain do Abla, brata swego: Chodźmy na pole. A gdy byli na polu, Kain rzucił się na swego brata Abla i zabił go. 9 Wtedy Bóg zapytał Kaina: Gdzie jest brat twój, Abel? On odpowiedział: Nie wiem. Czyż jestem stróżem brata mego? 10 Rzekł Bóg: Cóżeś uczynił? Krew brata twego głośno woła ku mnie z ziemi!

11 Bądź więc teraz przeklęty na tej roli, która rozwarła swą paszczę, aby wchłonąć krew brata twego, przelaną przez ciebie. 12 Gdy rolę tę będziesz uprawiał, nie da ci już ona więcej plonu. Tułaczem i zbiegiem będziesz na ziemi! 13 Kain rzekł do Pana: Zbyt wielka jest kara moja, abym mógł ją znieść.

Rdz 5,1–3

Lekcja 4: s. 3, 4, 5, 6

1 Oto rodowód potomków Adama. Gdy Bóg stworzył człowieka, na podobieństwo Boga stworzył go; 2 stworzył mężczyznę i niewiastę, pobłogosławił ich i dał im nazwę "ludzie", wtedy gdy ich stworzył. 3 Gdy Adam miał sto trzydzieści lat, urodził mu się syn, podobny do niego jako jego obraz, i dał mu na imię Set.

Księga Wyjścia

Wj 15,11

Lekcja 4: s. 5

11 Któż jest pośród bogów równy Tobie, Panie, w blasku świętości, któż Ci jest podobny, straszliwy w czynach, cuda działający!

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 6,5

Lekcja 4: s. 8

5 Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił.

Pwt 8,11–18

Lekcja 4: s. 8

11 Strzeż się, byś nie zapomniał o Panu, Bogu twoim, lekceważąc przestrzeganie Jego nakazów, poleceń i praw, które ja ci dzisiaj daję. 12 A gdy się najesz i nasycisz, zbudujesz sobie piękne domy i w nich zamieszkasz; 13 gdy ci się rozmnoży bydło i owce, obfitować będziesz w srebro i złoto, i gdy wzrosną twe dobra - 14 niech się twe serce nie unosi pychą, nie zapominaj o Panu, Bogu twoim, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. 15 On cię prowadził przez pustynię wielką i straszną, pełną wężów jadowitych i skorpionów, przez ziemię suchą, bez wody, On ci wyprowadził wodę ze skały najtwardszej.

16 On żywił cię na pustyni manną, której nie znali twoi przodkowie, chcąc cię utrapić i wypróbować, aby ci w przyszłości wyświadczyć dobro. 17 Obyś nie powiedział w sercu: To moja siła i moc moich rąk zdobyły mi to bogactwo. 18 Pamiętaj o Panu, Bogu twoim, bo On udziela ci siły do zdobycia bogactwa, aby wypełnić dzisiaj przymierze, jakie poprzysiągł twoim przodkom.

Pwt 11,26–28

Lekcja 4: s. 14

26 Widzicie, ja kładę dziś przed wami
błogosławieństwo i przekleństwo. 27
Błogosławieństwo, jeśli usłuchacie poleceń Pana,
waszego Boga, które ja wam dzisiaj daję - 28
przekleństwo, jeśli nie usłuchacie poleceń Pana,
waszego Boga, jeśli odstąpicie od drogi, którą ja
wam dzisiaj wskazuję, a pójdziecie za bogami
obcymi, których nie znacie.

1 Księga Samuela

1 Sm 15,1–23

Lekcja 4: s. 2, 13

1 Potem rzekł Samuel do Saula: To mnie posłał
Pan, aby cię namaścić na króla nad swoim ludem,
nad Izraelem. Posłuchaj więc teraz słów Pana. 2
Tak mówi Pan Zastępów: Ukarzę Amaleka za to,
co uczynił Izraelitom, jak stanął przeciw nim na
drodze, gdy szli z Egiptu. 3 Dlatego teraz idź,
pobijesz Amaleka i obłożysz klątwą wszystko, co
jest jego własnością; nie lituj się nad nim, lecz
zabijaj tak mężczyzn, jak i kobiety, młodzież i
dzieci, woły i owce, wielbłądy i osły. 4 Saul zwołał
wtedy lud i dokonał jego przeglądu w Telam,
dwustu tysięcy piechoty oraz dziesięciu tysięcy
<spośród pokolenia Judy>. 5 Saul dotarł do
stolicy Amalekitów i zastawił zasadzkę w dolinie.

6 Zawiadomił tymczasem Kenitów: Wyjdźcie,
oddalcie się i wycofajcie spośród Amalekitów,
abym was nie wytracił razem z nimi. Okazaliście
bowiem życzliwość wszystkim Izraelitom, gdy
wychodzili z Egiptu. W ten sposób Kenici opuścili
Amalekitów. 7 Saul pobił Amalekitów od Chawila
w stronę Szur, leżącego naprzeciw Egiptu. 8
Pochwycił też żywcem Agaga. króla Amalekitów, i
obłożył klątwą cały lud, [wytępiwszy go] ostrzem
miecza. 9 Saul i lud ulitował się jednak nad
Agagiem i nad dobytkiem trzody i bydła, nad
zwierzętami dwurocznymi, nad odchowanymi
barankami i nad wszystkim, co było lepszego, nie
chciano tego wytępić przez klątwę, cały zaś
dobytek, nie posiadający żadnej wartości poddał
klątwie. 10 Pan tymczasem skierował do Samuela
takie słowa:

11 Żałuję tego, że Saula ustanowiłem królem, gdyż
ode mnie odstąpił i nie wypełniał moich
przykazań. Smuciło to Samuela, dlatego całą noc
modlił się do Pana. 12 I wstał Samuel, aby rano
spotkać się z Saulem. Zawiadomiono jednak
Samuela: Saul przybył do Karmelu i tam właśnie
postawił sobie pomnik [zwycięstwa], a udając się
z powrotem, wstąpił do Gilgal. 13 Samuel udał się
do Saula. I rzekł do niego Saul: Niech cię Pan
błogosławi! Rozkaz Pana wykonałem. 14 A Samuel
powiedział: Co to za beczenie owiec [dochodzi]
mych uszu i co za ryk większego bydła słyszę? 15
Odpowiedział Saul: Przygnano je od Amalekitów.
Lud bowiem zlitował się nad najlepszymi owcami
i większym bydłem w celu złożenia z nich ofiary
Panu, Bogu twemu, a to, co pozostało,
wytępiliśmy.

16 Samuel odpowiedział Saulowi: Dosyć! Powiem
ci, co rzekł do mnie Pan tej nocy. Odrzekł: Mów!
17 I mówił Samuel: Czy to nie prawda, że choć
byłeś mały we własnych oczach, to jednak ty
właśnie stałeś się głową pokoleń izraelskich? Pan
bowiem namaścił cię na króla izraelskiego. 18 Pan
wysłał cię w drogę i nakazał: Obłożysz klątwą
tych występnych Amalekitów, będziesz z nimi
walczył, aż ich zniszczysz. 19 Czemu więc nie
posłuchałeś głosu Pana? Rzuciłeś się na łup,
popełniłeś więc to, co złe w oczach Pana. 20 Saul
odpowiedział Samuelowi: Posłuchałem głosu
Pana: szedłem drogą, którą mię posłał Pan.
Przyprowadziłem Agaga, króla Amalekitów, a
Amalekitów obłożyłem klątwą.

21 Lud zaś zabrał ze zdobyczy mniejsze i większe
bydło, aby je w Gilgal ofiarować Panu, Bogu
twemu, jako pierwociny rzeczy obłożonych
klątwą. 22 Samuel odrzekł: Czyż milsze są dla
Pana całopalenia i ofiary krwawe od
posłuszeństwa głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest
posłuszeństwo od ofiary, uległość - od tłuszczu
baranów. 23 Bo opór jest jak grzech wróżbiarstwa,
a krnąbrność jak złość bałwochwalstwa.
Ponieważ wzgardziłeś nakazem Pana, odrzucił cię
On jako króla.

1 Sm 16,7

Lekcja 4: s. 8

7 Pan jednak rzekł do Samuela: Nie zważaj ani na
jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie
wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak
widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co
widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na
serce.

2 Księga Kronik

2 Krn 6,14

Lekcja 4: s. 5

14 rzekł: Panie, Boże Izraela, nie ma takiego Boga,
jak Ty, na niebie ani na ziemi, tak zachowującego
przymierze i łaskę względem Twoich sług, którzy
czczą Cię z całego swego serca,

Księga Hioba

Hi 25,6

Lekcja 4: s. 6

6 tym więcej człowiek - ten robak, i syn człowieczy - znikomość.

Księga Psalmów

Ps 8,5–9

Lekcja 4: s. 6, 8

5 czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, i czym - syn człowieczy, że się nim zajmujesz? 6 Uczyniłeś go niewiele mniejszym od istot niebieskich, chwałą i czcią go uwieńczyłeś. 7 Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich; złożyłeś wszystko pod jego stopy: 8 owce i bydło wszelakie, a nadto i polne stada, 9 ptactwo powietrzne oraz ryby morskie, wszystko, co szlaki mórz przemierza.

Ps 10,4

Lekcja 4: s. 9

4 W pysze swojej powiada występny: Nie pomści; nie ma Boga: oto jest całe jego myślenie.

Ps 14,1–3

Lekcja 4: s. 6, 8

1 Kierownikowi chóru. Dawidowy. Mówi głupi w swoim sercu: Nie ma Boga. Oni są zepsuci, ohydne rzeczy popełniają, nikt nie czyni dobrze. 2 Pan spogląda z nieba na synów ludzkich, badając, czy jest wśród nich rozumny, który szukałby Boga. 3 Wszyscy razem zbłądzili, stali się nikczemni: nie ma takiego, co dobrze czyni, nie ma ani jednego.

Ps 19,8–15

Lekcja 4: s. 3, 10, 15, 16

8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne - poucza prostaczka; 9 nakazy Pana słuszne - radują serce; przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; 10 bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne. 11 Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a słodsze od miodu płynącego z plastra. 12 Chociaż Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki,

13 kto jednak dostrzega swoje błędy? Oczyść mnie od tych, które są skryte przede mną. 14 Także od pychy broń swojego sługę, niech nie panuje nade mną! Wtedy będę bez skazy i wolny od wielkiego występku. 15 Niech znajdą uznanie słowa ust moich i myśli mego serca u Ciebie, Panie, moja Skało i mój Zbawicielu!

Ps 20,8

Lekcja 4: s. 9

8 Jedni wolą rydwan, drudzy konie, a nasza siła w imieniu Pana, Boga naszego.

Ps 22,7

Lekcja 4: s. 6

7 Ja zaś jestem robak, a nie człowiek, pośmiewisko ludzkie i wzgardzony u ludu.

Ps 24,1

Lekcja 4: s. 13

1 Dawidowy. Psalm. Do Pana należy ziemia i to, co ją napełnia, świat i jego mieszkańcy.

Ps 34,2–4

Lekcja 4: s. 9

2 Chcę błogosławić Pana w każdym czasie, na ustach moich zawsze Jego chwała. 3 Dusza moja będzie się chlubiła w Panu, niech słyszą pokorni i niech się weselą! 4 Uwielbiajcie ze mną Pana, imię Jego wspólnie wywyższajmy!

Ps 39,5–6

Lekcja 4: s. 5

5 O Panie, mój kres pozwól mi poznać i jaka jest miara dni moich, bym wiedział, jak jestem znikomy. 6 Oto wymierzyłeś moje dni tylko na kilka piędzi, i życie moje jak nicość przed Tobą. Doprawdy, życie wszystkich ludzi jest marnością.

Ps 40,6

Lekcja 4: s. 5

6 Wiele Ty uczyniłeś swych cudów, Panie, Boże mój, a w zamiarach Twoich wobec nas nikt Ci nie dorówna. I gdybym chciał je wyrazić i opowiedzieć, będzie ich więcej niżby można zliczyć.

Ps 44,9

Lekcja 4: s. 9

9 W każdym czasie chlubimy się Bogiem i sławimy bez przerwy Twe imię.

Ps 51,12

Lekcja 4: s. 11

12 Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnów w mojej piersi ducha niezwyciężonego!

Ps 53,2–4

Lekcja 4: s. 6

2 Mówi głupi w swoim sercu: Nie ma Boga. Oni są zepsuci, ohydne rzeczy popełniają, nie ma takiego, co dobrze czyni. 3 Bóg spogląda z nieba na synów ludzkich, badając, czy jest wśród nich rozumny, który by szukał Boga. 4 Wszyscy razem zbłądzili, stali się nikczemni, takiego, co dobrze czyni, nie ma ni jednego.

Ps 57,11

Lekcja 4: s. 5

11 bo Twoja łaskawość aż do niebios, a wierność Twoja po chmury!

Ps 60,13–14

Lekcja 4: s. 8

13 Daj nam pomoc przeciw nieprzyjacielowi, bo ludzkie ocalenie jest zawodne. 14 W Bogu dokonamy czynów pełnych mocy: i On podepcze naszych nieprzyjaciół.

Ps 62,10

Lekcja 4: s. 5, 11

10 Synowie ludzcy są tylko jak tchnienie, synowie mężów - kłamliwi; na wadze w górę się wznoszą: wszyscy razem są lżejsi niż tchnienie.

Ps 66,7

Lekcja 4: s. 9

7 Jego potęga włada na wieki; oczy Jego śledzą narody: niech się buntownicy nie podnoszą przeciw Niemu!

Ps 73,26

Lekcja 4: s. 8

26 Niszczeje moje ciało i serce, Bóg jest opoką mego serca i mym udziałem na wieki.

Ps 83,3

Lekcja 4: s. 9

3 Bo oto burzą się Twoi wrogowie i podnoszą głowę ci, którzy Cię nienawidzą.

Ps 89,7–9

Lekcja 4: s. 5

7 Bo któż na obłokach będzie równy Panu, któż wśród synów Bożych będzie do Pana podobny? 8 Bóg w radzie świętych przejmuje bojaźnią, wielki jest i straszny - ponad wszystkich wokół Niego. 9 Panie, Boże Zastępów, któż równy jest Tobie? Potężny jesteś, Panie, a wierność Twoja w krąg Ciebie otacza.

Ps 90,3

Lekcja 4: s. 5

3 W proch każesz powracać śmiertelnym, i mówisz: Synowie ludzcy, wracajcie!

Ps 94,4.11

Lekcja 4: s. 6, 9

4 będą pleść i gadać bezczelnie, i chwalić się będą wszyscy złoczyńcy?

11 Pan zna myśli ludzkie: że są one marnością.

Ps 97,9

Lekcja 4: s. 5

9 Tyś bowiem, Panie, wywyższony - ponad całą ziemię i niezmiernie wzniosły pośród wszystkich bogów.

Ps 103,12.14–16

Lekcja 4: s. 5, 6, 14

12 Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki.

14 Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem. 15 Dni człowieka są jak trawa; kwitnie jak kwiat na polu: 16 ledwie muśnie go wiatr, a już go nie ma, i miejsce, gdzie był, już go nie poznaje.

Ps 115,1

Lekcja 4: s. 7

1 Nie nam, Panie, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskawość i wierność!

Ps 119,11.89.118.160

Lekcja 4: s. 14, 17

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie.

89 Słowo Twe, Panie, trwa na wieki, niezmienne jak niebiosa.

118 Odrzucasz wszystkich, co odstępują od Twoich ustaw, bo zamiary ich są kłamliwe.

160 Podstawą Twego słowa jest prawda, i wieczny jest każdy Twój sprawiedliwy wyrok.

Ps 139,13–16

Lekcja 4: s. 6, 8

13 Ty bowiem utworzyłeś moje nerki, Ty utkałeś
mnie w łonie mej matki. 14 Dziękuję Ci, że mnie
stworzyłeś tak cudownie, godne podziwu są
Twoje dzieła. I dobrze znasz moją duszę, 15 nie
tajna Ci moja istota, kiedy w ukryciu
powstawałem, utkany w głębi ziemi. 16 Oczy Twoje
widziały me czyny i wszystkie są spisane w Twej
księdze; dni określone zostały, chociaż żaden z
nich [jeszcze] nie nastał.

Ps 143,2

Lekcja 4: s. 6

2 Nie pozywaj na sąd swojego sługi, bo nikt żyjący
nie jest sprawiedliwy przed Tobą.

Ps 144,4

Lekcja 4: s. 5

4 Człowiek jest podobny do tchnienia wiatru, dni
jego jak cień mijają.

Ps 148,13

Lekcja 4: s. 9

13 niech imię Pana wychwalają, bo tylko Jego imię
jest wzniosłe, majestat Jego góruje nad ziemią i
niebem

Księga Przysłów

Prz 3,5–7.9–10.26

Lekcja 4: s. 8, 12, 13

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na
swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a
On twe ścieżki wyrówna. 7 Nie bądź mądrym we
własnych oczach, Boga się bój, zła unikaj:

9 Czcij Pana ofiarą z twego mienia i pierwocinami
całego dochodu, 10 a twoje spichrze napełnią się
zbożem i tłocznie przeleją się moszczem.

26 bo z tobą jest Pan, przed sidłem twą nogę
ochroni.

Prz 11,28

Lekcja 4: s. 8

28 Kto ufa bogactwu - upadnie, jak liście zazielenią
się prawi.

Prz 14,9.12.16

Lekcja 4: s. 1, 2, 5, 6, 9, 11, 12, 13

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

9 Głupców zwodzi występek, u sprawiedliwych
jest łaska.

12 Jest droga, co komuś zdaje się słuszną, lecz w
końcu prowadzi do zguby.

16 Mądry się boi, od złego ucieka, a głupi się
unosi, czuje się pewnym.

Prz 16,9.18.25

Lekcja 4: s. 8, 10

9 Serce człowieka obmyśla drogę, lecz Pan
utwierdza kroki.

18 Przed porażką - wyniosłość, duch pyszny
poprzedza upadek.

25 Jest droga, co komuś zdaje się słuszna, a w
końcu prowadzi do zguby.

Prz 18,2.13.17

Lekcja 4: s. 11

2 Głupi nie lubi się zastanawiać, lecz tylko swe
zdanie przedstawić.

13 Odpowiedzieć, nim się wysłucha, uchodzi za
głupotę i hańbę.

17 Pierwszy ma rację w swej sprawie, lecz
przyjdzie przeciwnik i poprawi go.

Prz 21,2.24

Lekcja 4: s. 1

2 Każdego droga zdaje mu się prawa, lecz Pan
osądza serca.

24 Pyszałek, samochwał: nazywany szydercą działa
z nadmiaru swej pychy.

Prz 26,12

Lekcja 4: s. 1

12 Widziałeś takiego, co mądry w swych oczach?
Więcej nadziei w głupim niż w takim.

Prz 28,26

Lekcja 4: s. 12

26 Kto swemu sercu ufa - ten głupi; kto żyje w
mądrości - znajdzie ocalenie.

Prz 30,5–6.32

Lekcja 4: s. 5, 12, 13

5 Każde słowo Boga w ogniu wypróbowane, tarczą
jest dla tych, co Doń się uciekają. 6 Do słów Jego
nic nie dodawaj, by cię nie skarał: nie uznał za
kłamcę.

32 Bezmyślnie uniosłeś się dumą? Po namyśle -
rękę na usta!

Księga Koheleta

Koh 7,20.29

Lekcja 4: s. 6, 8

20 Bo nie ma na ziemi człowieka sprawiedliwego,
który by zawsze postępował dobrze, a nigdy nie
zgrzeszył.

29 Tylko, oto co stwierdziłem: Bóg uczynił ludzi
prawymi, lecz oni szukają rozlicznych wybiegów.

Koh 12,13–14

Lekcja 4: s. 2

13 Koniec mowy. Wszystkiego tego wysłuchawszy:
Boga się bój i przykazań Jego przestrzegaj, bo
cały w tym człowiek! 14 Bóg bowiem każdą sprawę
wezwie na sąd, wszystko, choć ukryte: czy dobre
było, czy złe.

Księga Izajasza

Iz 1,10–20

Lekcja 4: s. 2

10 Słuchajcie słowa Pańskiego, wodzowie
sodomscy, daj posłuch prawu naszego Boga, ludu
Gomory! 11 Co mi po mnóstwie waszych ofiar? -
mówi Pan. Syt jestem całopalenia kozłów i łoju
tłustych cielców. Krew wołów i baranów, i kozłów
mi obrzydła. 12 Gdy przychodzicie, by stanąć
przede Mną, kto tego żądał od was, żebyście
wydeptywali me dziedzińce? 13 Przestańcie
składania czczych ofiar! Obrzydłe Mi jest
wznoszenie dymu; święta nowiu, szabaty,
zwoływanie świętych zebrań... Nie mogę
ścierpieć świąt i uroczystości. 14 Nienawidzę całą
duszą waszych świąt nowiu i obchodów; stały Mi
się ciężarem; sprzykrzyło Mi się je znosić!

15 Gdy wyciągniecie ręce, odwrócę od was me
oczy. Choćbyście nawet mnożyli modlitwy, Ja nie
wysłucham. Ręce wasze pełne są krwi. 16
Obmyjcie się, czyści bądźcie! Usuńcie zło
uczynków waszych sprzed moich oczu!
Przestańcie czynić zło! 17 Zaprawiajcie się w
dobrem! Troszczcie się o sprawiedliwość,
wspomagajcie uciśnionego, oddajcie słuszność
sierocie, w obronie wdowy stawajcie! 18 Chodźcie
i spór ze Mną wiedźcie! - mówi Pan. Choćby
wasze grzechy były jak szkarłat, jak śnieg
wybieleją; choćby czerwone jak purpura, staną
się jak wełna. 19 Jeżeli będziecie ulegli i posłuszni,
dóbr ziemskich będziecie zażywać.

20 Ale jeśli się zatniecie w oporze, miecz was
wytępi. Albowiem usta Pańskie [to] wyrzekły.

Iz 5,20–21

Lekcja 4: s. 1

20 Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro
złem, którzy zamieniają ciemności na światło, a
światło na ciemności, którzy przemieniają gorycz
na słodycz, a słodycz na gorycz! 21 Biada tym,
którzy się uważają za mądrych i są sprytnymi we
własnym mniemaniu!

Iz 40,6–8.17

Lekcja 4: s. 5, 6

6 Głos się odzywa: Wołaj! - I rzekłem: Co mam
wołać? - Wszelkie ciało to jakby trawa, a cały
wdzięk jego jest niby kwiat polny. 7 Trawa usycha,
więdnie kwiat, gdy na nie wiatr Pana powieje.
Prawdziwie, trawą jest naród. 8 Trawa usycha,
więdnie kwiat, lecz słowo Boga naszego trwa na
wieki.

17 Niczym są przed Nim wszystkie narody, znaczą
dla Niego tyle co nicość i pustka.

Iz 44,24

Lekcja 4: s. 6

24 Tak mówi Pan, twój Odkupiciel, Twórca twój
jeszcze w łonie matki: Jam jest Pan, uczyniłem
wszystko, Sam rozpiąłem niebiosa, rozpostarłem
ziemię; a któż był ze Mną?

Iz 51,12

Lekcja 4: s. 5

12 Ja i tylko Ja jestem twym pocieszycielem. Kimże
ty jesteś, że drżysz przed człowiekiem
śmiertelnym i przed synem człowieczym, z
którym się obejdą jak z trawą?

Iz 55,7–11

Lekcja 4: s. 2, 9, 11, 12, 14

7 Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do
Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga
naszego, gdyż hojny jest w przebaczaniu. 8 Bo
myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze
drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. 9 Bo jak
niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad
waszymi drogami i myśli moje - nad myślami
waszymi. 10 Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg
spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie
nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią
urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i
chleb dla jedzącego, 11 tak słowo, które wychodzi
z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim
wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni
pomyślnie swego posłannictwa.

Iz 64,5

Lekcja 4: s. 9

5 My wszyscy byliśmy skalani, a wszystkie nasze
dobre czyny jak skrwawiona szmata. My wszyscy
opadliśmy zwiędli jak liście, a nasze winy poniosły
nas jak wicher.

Księga Jeremiasza

Jr 9,23–24

Lekcja 4: s. 8, 9

23 Raczej chcąc się chlubić, niech się szczyci tym,
że jest roztropny i że Mnie poznaje, iż jestem
Jahwe, który okazuje łaskawość, praworządność i
sprawiedliwość na ziemi - w tym to mam
upodobanie - wyrocznia Pana. 24 Oto dni nadejdą -
wyrocznia Pana - kiedy nawiedzę wszystkich
obrzezanych według ciała;

Jr 10,6–7.23

Lekcja 4: s. 5, 6

6 Nikogo nie można porównać do Ciebie, Panie!
Jesteś wielki i wielkie jest przepotężne imię
Twoje! 7 Kto nie lękałby się Ciebie, Królu
narodów? Tobie to właśnie przysługuje. Bo
spośród wszystkich mędrców narodów i spośród
wszystkich ich królestw nikt nie może się równać
z Tobą.

23 Wiem, Panie, że nie człowiek wyznacza swą
drogę, i nie w jego mocy leży kierować swoimi
krokami, gdy idzie.

Jr 13,10

Lekcja 4: s. 6

10 Przewrotny ten naród odmawia posłuszeństwa
moim słowom, postępując według swego
zatwardziałego serca; ugania się za obcymi
bogami, by im służyć i oddawać cześć - niech
więc się stanie jak ten pas, który nie nadaje się do
niczego.

Jr 17,5–9

Lekcja 4: s. 6, 8, 12

5 To mówi Pan: Przeklęty mąż, który pokłada
nadzieję w człowieku i który w ciele upatruje swą
siłę, a od Pana odwraca swe serce. 6 Jest on
podobny do dzikiego krzaka na stepie, nie
dostrzega, gdy przychodzi szczęście; wybiera
miejsca spalone na pustyni, ziemię słoną i
bezludną. 7 Błogosławiony mąż, który pokłada
ufność w Panu, i Pan jest jego nadzieją. 8 Jest on
podobny do drzewa zasadzonego nad wodą, co
swe korzenie puszcza ku strumieniowi; nie
obawia się, skoro przyjdzie upał, bo utrzyma
zielone liście; także w roku posuchy nie doznaje
niepokoju i nie przestaje wydawać owoców. 9
Serce jest zdradliwsze niż wszystko inne i
niepoprawne - któż je zgłębi?

Jr 51,17

Lekcja 4: s. 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

17 Nierozumny pozostaje każdy człowiek bez
wiedzy; wstydzić się musi bożka każdy złotnik, bo
podobizny, jakie odlał, są kłamstwem i nie ma w
nich tchnienia.

Księga Ezechiela

Ez 18,20–21

Lekcja 4: s. 11, 14

20 Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie
ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani
ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość
sprawiedliwego jemu zostanie przypisana,
występek zaś występnego na niego spadnie. 21 A
jeśliby występny porzucił wszystkie swoje
grzechy, które popełniał, a strzegł wszystkich
moich ustaw i postępowałby według prawa i
sprawiedliwości, żyć będzie, a nie umrze:

Ez 36,26

Lekcja 4: s. 11

26 I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę
do waszego wnętrza, odbiorę wam serce
kamienne, a dam wam serce z ciała.

Księga Daniela

Dn 4,32

Lekcja 4: s. 6

Dn 4,35 (pobrano: Dn 4,32): Biblia Tysiąclecia numeruje ten werset (Wszyscy mieszkańcy ziemi nic nie znaczą...) jako Dn 4,32, bo jej rozdział 4 zaczyna się trzy wersety później; w Biblii Tysiąclecia pobrano Dn 4,32.

32 Wszyscy mieszkańcy ziemi nic nie znaczą;
według swojej woli postępuje On z niebieskimi
zastępami. Nie ma nikogo, kto by mógł
powstrzymać Jego ramię i kto by mógł powiedzieć
do Niego: Co czynisz?

Księga Ozeasza

Oz 6,6

Lekcja 4: s. 2

6 Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania
Boga bardziej niż całopaleń.

Księga Micheasza

Mi 6,6–8

Lekcja 4: s. 2

6 Z czym stanę przed Panem, i pokłonię się Bogu
wysokiemu? Czy stanę przed Nim z ofiarą
całopalną, z cielętami rocznymi? 7 Czy Pan się
zadowoli tysiącami baranów, miriadami potoków
oliwy? Czy trzeba, bym wydał pierworodnego
mego za mój występek, owoc łona mego za
grzech mojej duszy? 8 Powiedziano ci, człowiecze,
co jest dobre. I czegoż żąda Pan od ciebie, jeśli
nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania
życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem
twoim?

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,3–12.16.23–24.38–48

Lekcja 4: s. 7, 10, 12, 13

3 Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do
nich należy królestwo niebieskie. 4 Błogosławieni,
którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. 5
Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność
posiądą ziemię. 6 Błogosławieni, którzy łakną i
pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą
nasyceni. 7 Błogosławieni miłosierni, albowiem
oni miłosierdzia dostąpią.

8 Błogosławieni czystego serca, albowiem oni
Boga oglądać będą. 9 Błogosławieni, którzy
wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani
synami Bożymi. 10 Błogosławieni, którzy cierpią
prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do
nich należy królestwo niebieskie. 11 Błogosławieni
jesteście, gdy /ludzie/ wam urągają i prześladują
was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie
wszystko złe na was. 12 Cieszcie się i radujcie,
albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie.
Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli
przed wami.

16 Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi,
aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca
waszego, który jest w niebie.

23 Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i
tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw
tobie, 24 zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a
najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim.
Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

38 Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb
za ząb! 39 A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie
oporu złemu. Lecz jeśli cię kto uderzy w prawy
policzek, nadstaw mu i drugi! 40 Temu, kto chce
prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstąp i
płaszcz! 41 Zmusza cię kto, żeby iść z nim tysiąc
kroków, idź dwa tysiące! 42 Daj temu, kto cię
prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce
pożyczyć od ciebie.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam powiadam: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych,
którzy was prześladują; 45 tak będziecie synami
Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On
sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad
dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i
niesprawiedliwych. 46 Jeśli bowiem miłujecie tych,
którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć
będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli

pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

48 Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

Mt 6,26.33–34

Lekcja 4: s. 8, 12

26 Przypatrzcie się ptakom w powietrzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichlerzy, a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście ważniejsi niż one?

33 Starajcie się naprzód o królestwo /Boga/ i o Jego Sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane. 34 Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy.

Mt 7,1–5

Lekcja 4: s. 11, 13, 16

1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. 2 Bo takim sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą, jaką wy mierzycie, wam odmierzą. 3 Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? 4 Albo jak możesz mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? 5 Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka twego brata.

Mt 10,29–31.38–39

Lekcja 4: s. 5, 8, 9

29 Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. 30 U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. 31 Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

38 Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. 39 Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je.

Mt 12,12

Lekcja 4: s. 8

12 O ileż ważniejszy jest człowiek niż owca. Tak więc wolno jest w szabat dobrze czynić.

Mt 15,18–20

Lekcja 4: s. 13

18 Lecz to, co z ust wychodzi, pochodzi z serca, i to czyni człowieka nieczystym. 19 Z serca bowiem pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa, czyny nierządne, kradzieże, fałszywe świadectwa, przekleństwa. 20 To właśnie czyni człowieka nieczystym. To zaś, że się je nie umytymi rękami, nie czyni człowieka nieczystym.

Mt 16,27

Lekcja 4: s. 14

27 Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy odda każdemu według jego postępowania.

Mt 20,25–28

Lekcja 4: s. 7, 8, 11, 13

25 A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie, że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im odczuć swą władzę. 26 Nie tak będzie u was. Lecz kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. 27 A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym, 28 na wzór Syna Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 4: s. 8

37 On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.

Mt 23,11–12

Lekcja 4: s. 7, 9

11 Największy z was niech będzie waszym sługą. 12 Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony.

Ewangelia według św. Marka

Mk 12,28–33

Lekcja 4: s. 2

28 Zbliżył się także jeden z uczonych w Piśmie,
który im się przysłuchiwał, gdy rozprawiali ze
sobą. Widząc, że Jezus dobrze im odpowiedział,
zapytał Go: Które jest pierwsze ze wszystkich
przykazań? 29 Jezus odpowiedział: Pierwsze jest:
Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. 30
Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym
swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim
umysłem i całą swoją mocą. 31 Drugie jest to:
Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie
samego. Nie ma innego przykazania większego
od tych. 32 Rzekł Mu uczony w Piśmie: Bardzo
dobrze, Nauczycielu, słusznieś powiedział, bo
Jeden jest i nie ma innego prócz Niego.

33 Miłować Go całym sercem, całym umysłem i
całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego
daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i
ofiary.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,27–28.35–38

Lekcja 4: s. 13

27 Lecz powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół; dobrze czyńcie tym, którzy
was nienawidzą; 28 błogosławcie tym, którzy was
przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was
oczerniają.

35 Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół,
czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie
spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka, i
będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest
dobry dla niewdzięcznych i złych. 36 Bądźcie
miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny. 37 Nie
sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a
nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie
wam odpuszczone. 38 Dawajcie, a będzie wam
dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i
opływającą wsypią w zanadrza wasze. Odmierzą
wam bowiem taką miarą, jaką wy mierzycie.

Łk 9,23–25

Lekcja 4: s. 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za
Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co
dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24
Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto
straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.
25 Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat
zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?

Łk 12,7.24.33

Lekcja 4: s. 8, 13

7 U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są
policzone. Nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż
wiele wróbli.

24 Przypatrzcie się krukom: nie sieją ani żną; nie
mają piwnic ani spichrzów, a Bóg je żywi. O ileż
ważniejsi jesteście wy niż ptaki!

33 Sprzedajcie wasze mienie i dajcie jałmużnę!
Sprawcie sobie trzosy, które nie niszczeją, skarb
niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej się nie
dostaje ani mól nie niszczy.

Łk 16,15

Lekcja 4: s. 8

15 Powiedział więc do nich: To wy właśnie wobec
ludzi udajecie sprawiedliwych, ale Bóg zna wasze
serca. To bowiem, co za wielkie uchodzi między
ludźmi, obrzydliwością jest w oczach Bożych.

Łk 18,9–14

Lekcja 4: s. 8, 9

9 Powiedział też do niektórych, co ufali sobie, że
są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę
przypowieść: 10 Dwóch ludzi przyszło do świątyni,
żeby się modlić, jeden faryzeusz a drugi celnik. 11
Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: Boże,
dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie,
zdziercy, oszuści, cudzołożnicy, albo jak i ten
celnik. 12 Zachowuję post dwa razy w tygodniu,
daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam. 13
Natomiast celnik stał z daleka i nie śmiał nawet
oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi i
mówił: Boże, miej litość dla mnie, grzesznika.

14 Powiadam wam: Ten odszedł do domu
usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto
się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża,
będzie wywyższony.

Ewangelia według św. Jana

J 1,1.18

Lekcja 4: s. 7

1 Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i
Bogiem było Słowo.

18 Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony
Bóg, który jest w łonie Ojca, /o Nim/ pouczył.

J 3,3–8.16–18

Lekcja 4: s. 2, 7, 11, 12

3 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Zaprawdę,
zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi
powtórnie, nie może ujrzeć królestwo Bożego. 4
Nikodem powiedział do Niego: Jakżeż może się
człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może
powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić
się? 5 Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę,
powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z
Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. 6 To,
co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z
Ducha narodziło, jest duchem. 7 Nie dziw się, że
powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie
narodzić.

8 Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego
słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd
podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z
Ducha.

16 Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego
Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego
wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. 17
Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po
to, aby świat potępił, ale po to, by świat został
przez Niego zbawiony. 18 Kto wierzy w Niego, nie
podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został
potępiony, bo nie uwierzył w imię
Jednorodzonego Syna Bożego.

J 4,34

Lekcja 4: s. 7

34 Powiedział im Jezus: Moim pokarmem jest
wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać
Jego dzieło.

J 5,24.30.38–40

Lekcja 4: s. 7, 11, 14

24 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto
słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie
posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze
śmierci przeszedł do życia.

30 Ja sam z siebie nic czynić nie mogę. Tak, jak
słyszę, sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy; nie
szukam bowiem własnej woli, lecz woli Tego,
który Mnie posłał.

38 nie macie także słowa Jego, trwającego w was,
bo wyście nie uwierzyli w Tego, którego On
posłał. 39 Badacie Pisma, ponieważ sądzicie, że w
nich zawarte jest życie wieczne: to one właśnie
dają o Mnie świadectwo. 40 A przecież nie chcecie
przyjść do Mnie, aby mieć życie.

J 6,38

Lekcja 4: s. 7

38 ponieważ z nieba zstąpiłem nie po to, aby pełnić
swoją wolę, ale wolę Tego, który Mnie posłał.

J 7,17–18.24

Lekcja 4: s. 7, 13

17 Jeśli kto chce pełnić Jego wolę, pozna, czy
nauka ta jest od Boga, czy też Ja mówię od siebie
samego. 18 Kto mówi we własnym imieniu, ten
szuka własnej chwały. Kto zaś szuka chwały tego,
który go posłał, ten godzien jest wiary i nie ma w
nim nieprawości.

24 Nie sądźcie z zewnętrznych pozorów, lecz
wydajcie wyrok sprawiedliwy.

J 8,50.54

Lekcja 4: s. 7

50 Ja nie szukam własnej chwały. Jest Ktoś, kto jej
szuka i sądzi.

54 Odpowiedział Jezus: Jeżeli Ja sam siebie
otaczam chwałą, chwała moja jest niczym. Ale
jest Ojciec mój, który Mnie chwałą otacza, o
którym wy mówicie: Jest naszym Bogiem,

J 10,9–10

Lekcja 4: s. 2, 11, 14

9 Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze
Mnie, będzie zbawiony - wejdzie i wyjdzie, i
znajdzie paszę. 10 Złodziej przychodzi tylko po to,
aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po
to, aby /owce/ miały życie i miały je w obfitości.

J 12,45

Lekcja 4: s. 7

45 A kto Mnie widzi, widzi Tego, który Mnie posłał.

J 13,12–17

Lekcja 4: s. 7

12 A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów
zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: Czy
rozumiecie, co wam uczyniłem? 13 Wy Mnie
nazywacie Nauczycielem i Panem i dobrze
mówicie, bo nim jestem. 14 Jeżeli więc Ja, Pan i
Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście
powinni sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem
wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili,
jak Ja wam uczyniłem. 16 Zaprawdę, zaprawdę,
powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego
pana ani wysłannik od tego, który go posłał.

17 Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według
tego będziecie postępować.

J 14,1–31

Lekcja 4: s. 2, 7, 13, 14

1 Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w
Boga? I we Mnie wierzcie. 2 W domu Ojca mego
jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym
wam powiedział. Idę przecież przygotować wam
miejsce. 3 A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce,
przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie,
abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. 4 Znacie
drogę, dokąd Ja idę. 5 Odezwał się do Niego
Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak
więc możemy znać drogę?

6 Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i
prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca
inaczej jak tylko przeze Mnie. 7 Gdybyście Mnie
poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już
Go znacie i zobaczyliście. 8 Rzekł do Niego Filip:
Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy. 9
Odpowiedział mu Jezus: Filipie, tak długo jestem
z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie
zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc
mówisz: Pokaż nam Ojca? 10 Czy nie wierzysz, że
Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych,
które wam mówię, nie wypowiadam od siebie.
Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje
tych dzieł.

11 Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we
Mnie. Jeżeli zaś nie - wierzcie przynajmniej ze
względu na same dzieła. 12 Zaprawdę, zaprawdę,
powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie
także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję,
owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do
Ojca. 13 A o cokolwiek prosić będziecie w imię
moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą
w Synu. 14 O cokolwiek prosić mnie będziecie w
imię moje, Ja to spełnię. 15 Jeżeli Mnie miłujecie,
będziecie zachowywać moje przykazania.

16 Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela
da wam, aby z wami był na zawsze - 17 Ducha
Prawdy, którego świat przyjąć nie może,
ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go
znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie.
18 Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. 19
Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie
oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i
wy żyć będziecie. 20 W owym dniu poznacie, że Ja
jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten
Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie
umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę
go miłował i objawię mu siebie. 22 Rzekł do Niego
Juda, ale nie Iskariota: Panie, cóż się stało, że
nam się masz objawić, a nie światu? 23 W
odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Jeśli Mnie kto
miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec
mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i
będziemy u niego przebywać. 24 Kto Mnie nie
miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka,
którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który
Mnie posłał, Ojca. 25 To wam powiedziałem
przebywając wśród was.

26 A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec
pośle w moim imieniu, On was wszystkiego
nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam
powiedziałem. 27 Pokój zostawiam wam, pokój mój
daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję.
Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka. 28
Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i
przyjdę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali,
rozradowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec
większy jest ode Mnie. 29 A teraz powiedziałem
wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli,
gdy się to stanie. 30 Już nie będę z wami wiele
mówił, nadchodzi bowiem władca tego świata.
Nie ma on jednak nic swego we Mnie.

31 Ale niech świat się dowie, że Ja miłuję Ojca, i że
tak czynię, jak Mi Ojciec nakazał. Wstańcie,
idźmy stąd!

J 15,1–27

Lekcja 4: s. 6, 7, 8, 11, 14

1 Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a
Ojciec mój jest tym, który uprawia. 2 Każdą
latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu,
odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza,
aby przynosiła owoc obfitszy. 3 Wy już jesteście
czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do
was. 4 Wytrwajcie we Mnie, a Ja /będę trwał/ w
was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić
owocu sama z siebie - o ile nie trwa w winnym
krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie
będziecie. 5 Ja jestem krzewem winnym, wy -
latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten
przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie
możecie uczynić.

6 Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony
jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i
wrzuca do ognia, i płonie. 7 Jeżeli we Mnie trwać
będziecie, a słowa moje w was, poproście, o
cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. 8 Ojciec
mój przez to dozna chwały, że owoc obfity
przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami. 9 Jak
Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem.
Wytrwajcie w miłości mojej! 10 Jeśli będziecie
zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w
miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania
Ojca mego i trwam w Jego miłości.

11 To wam powiedziałem, aby radość moja w was
była i aby radość wasza była pełna. 12 To jest moje
przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak
jak Ja was umiłowałem. 13 Nikt nie ma większej
miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za
przyjaciół swoich. 14 Wy jesteście przyjaciółmi
moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. 15
Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie,
co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi,
albowiem oznajmiłem wam wszystko, co
usłyszałem od Ojca mego.

16 Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i
przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc
przynosili, i by owoc wasz trwał - aby wszystko
dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię
moje. 17 To wam przykazuję, abyście się
wzajemnie miłowali. 18 Jeżeli was świat
nienawidzi, wiedzcie, że Mnie pierwej
znienawidził. 19 Gdybyście byli ze świata, świat by
was kochał jako swoją własność. Ale ponieważ nie
jesteście ze świata, bo Ja was wybrałem sobie ze
świata, dlatego was świat nienawidzi. 20
Pamiętajcie na słowo, które do was powiedziałem:
Sługa nie jest większy od swego pana. Jeżeli Mnie
prześladowali, to i was będą prześladować. Jeżeli
moje słowo zachowali, to i wasze będą
zachowywać.

21 Ale to wszystko wam będą czynić z powodu
mego imienia, bo nie znają Tego, który Mnie
posłał. 22 Gdybym nie przyszedł i nie mówił do
nich, nie mieliby grzechu. Teraz jednak nie mają
usprawiedliwienia dla swego grzechu. 23 Kto Mnie
nienawidzi, ten i Ojca mego nienawidzi. 24
Gdybym nie dokonał wśród nich dzieł, których
nikt inny nie dokonał, nie mieliby grzechu. Teraz
jednak widzieli je, a jednak znienawidzili i Mnie, i
Ojca mego. 25 Ale to się stało, aby się wypełniło
słowo napisane w ich Prawie: Nienawidzili Mnie
bez powodu.

26 Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja
wam poślę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca
pochodzi, On będzie świadczył o Mnie. 27 Ale wy
też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku.

J 16,1–33

Lekcja 4: s. 14

1 To wam powiedziałem, abyście się nie załamali
w wierze. 2 Wyłączą was z synagogi. Owszem,
nadchodzi godzina, w której każdy, kto was
zabije, będzie sądził, że oddaje cześć Bogu. 3 Będą
tak czynić, bo nie poznali ani Ojca, ani Mnie. 4 Ale
powiedziałem wam o tych rzeczach, abyście, gdy
nadejdzie ich godzina, pamiętali o nich, że Ja
wam to powiedziałem. Tego jednak nie
powiedziałem wam od początku, ponieważ byłem
z wami. 5 Teraz zaś idę do Tego, który Mnie
posłał, a nikt z was nie pyta Mnie: Dokąd idziesz?

6 Ale ponieważ to wam powiedziałem, smutek
napełnił wam serce. 7 Jednakże mówię wam
prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście.
Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do
was. A jeżeli odejdę, poślę Go do was. 8 On zaś,
gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o
sprawiedliwości i o sądzie. 9 O grzechu - bo nie
wierzą we Mnie; 10 o sprawiedliwości zaś - bo idę
do Ojca i już Mnie nie ujrzycie;

11 wreszcie o sądzie - bo władca tego świata został
osądzony. 12 Jeszcze wiele mam wam do
powiedzenia, ale teraz /jeszcze/ znieść nie
możecie. 13 Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy,
doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie
mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek
usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. 14 On
Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i
wam objawi. 15 Wszystko, co ma Ojciec, jest moje.
Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam
objawi.

16 Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie oglądać, i
znowu chwila, a ujrzycie Mnie. 17 Wówczas
niektórzy z Jego uczniów mówili między sobą: Co
to znaczy, co nam mówi: Chwila, a nie będziecie
Mnie oglądać, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie;
oraz: Idę do Ojca? 18 Powiedzieli więc: Co znaczy
ta chwila, o której mówi? Nie rozumiemy tego, co
mówi. 19 Jezus poznał, że chcieli Go pytać, i rzekł
do nich: Pytacie się jeden drugiego o to, że
powiedziałem: Chwila, a nie będziecie Mnie
oglądać, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie? 20
Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy
będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie
weselił. Wy będziecie się smucić, ale smutek wasz
zamieni się w radość.

21 Kobieta, gdy rodzi, doznaje smutku, bo przyszła
jej godzina. Gdy jednak urodzi dziecię, już nie
pamięta o bólu z powodu radości, że się człowiek
narodził na świat. 22 Także i wy teraz doznajecie
smutku. Znowu jednak was zobaczę, i rozraduje
się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie
zdoła odebrać. 23 W owym zaś dniu o nic Mnie nie
będziecie pytać. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam
wam: O cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w
imię moje. 24 Do tej pory o nic nie prosiliście w
imię moje: Proście, a otrzymacie, aby radość
wasza była pełna. 25 Mówiłem wam o tych
sprawach w przypowieściach. Nadchodzi
godzina, kiedy już nie będę wam mówił w
przypowieściach, ale całkiem otwarcie oznajmię
wam o Ojcu.

26 W owym dniu będziecie prosić w imię moje, i
nie mówię, że Ja będę musiał prosić Ojca za
wami. 27 Albowiem Ojciec sam was miłuje, bo
wyście Mnie umiłowali i uwierzyli, że wyszedłem
od Boga. 28 Wyszedłem od Ojca i przyszedłem na
świat; znowu opuszczam świat i idę do Ojca. 29
Rzekli uczniowie Jego: Patrz! Teraz mówisz
otwarcie i nie opowiadasz żadnej przypowieści. 30
Teraz wiemy, że wszystko wiesz i nie trzeba, aby
Cię kto pytał. Dlatego wierzymy, że od Boga
wyszedłeś.

31 Odpowiedział im Jezus: Teraz wierzycie? 32 Oto
nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że się
rozproszycie - każdy w swoją stronę, a Mnie
zostawicie samego. Ale Ja nie jestem sam, bo
Ojciec jest ze Mną. 33 To wam powiedziałem,
abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie
ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat.

J 17,1–26

Lekcja 4: s. 7, 14

1 To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku
niebu, rzekł: Ojcze, nadeszła godzina! Otocz
swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył 2 i
aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad
każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim
tym, których Mu dałeś. 3 A to jest życie wieczne:
aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga,
oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. 4
Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że
wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. 5
A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą,
którą miałem u Ciebie pierwej, zanim świat
powstał.

6 Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś
ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni
zachowali słowo Twoje. 7 Teraz poznali, że
wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od
Ciebie. 8 Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im
przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie
poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli,
żeś Ty Mnie posłał. 9 Ja za nimi proszę, nie proszę
za światem, ale za tymi, których Mi dałeś,
ponieważ są Twoimi. 10 Wszystko bowiem moje
jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem
otoczony chwałą.

11 Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na
świecie, a Ja idę do Ciebie. Ojcze Święty,
zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś,
aby tak jak My stanowili jedno. 12 Dopóki z nimi
byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu,
które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie
zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się
spełniło Pismo 13 Ale teraz idę do Ciebie i tak
mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość
mieli w sobie w całej pełni. 14 Ja im przekazałem
Twoje słowo, a świat ich znienawidził za to, że nie
są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. 15 Nie
proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś ich
ustrzegł od złego.

16 Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze
świata. 17 Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje
jest prawdą. 18 Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i
Ja ich na świat posłałem. 19 A za nich Ja
poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli
uświęceni w prawdzie. 20 Nie tylko za nimi proszę,
ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć
we Mnie;

21 aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we
Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas
jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. 22 I
także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im,
aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy.

[23] Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś. [24] Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. [25] Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał.

[26] Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich.

Dzieje Apostolskie

Dz 15,6–9

Lekcja 4: s. 11

[6] Zebrali się więc Apostołowie i starsi, aby rozpatrzyć tę sprawę. [7] Po długiej wymianie zdań przemówił do nich Piotr: Wiecie, bracia, że Bóg już dawno wybrał mnie spośród was, aby z moich ust poganie usłyszeli słowa Ewangelii i uwierzyli. [8] Bóg, który zna serca, zaświadczył na ich korzyść, dając im Ducha Świętego tak samo jak nam. [9] Nie zrobił żadnej różnicy między nami a nimi, oczyszczając przez wiarę ich serca.

List do Rzymian

Rz 1,18–32

Lekcja 4: s. 2, 6, 7, 8, 11

[18] Albowiem gniew Boży ujawnia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość tych ludzi, którzy przez nieprawość nakładają prawdzie pęta. [19] To bowiem, co o Bogu można poznać, jawne jest wśród nich, gdyż Bóg im to ujawnił. [20] Albowiem od stworzenia świata niewidzialne Jego przymioty - wiekuista Jego potęga oraz bóstwo - stają się widzialne dla umysłu przez Jego dzieła, tak że nie mogą się wymówić od winy. [21] Ponieważ, choć Boga poznali, nie oddali Mu czci jako Bogu ani Mu nie dziękowali, lecz znikczemnieli w swoich myślach i zaćmione zostało bezrozumne ich serce. [22] Podając się za mądrych stali się głupimi.

[23] I zamienili chwałę niezniszczalnego Boga na podobizny i obrazy śmiertelnego człowieka, ptaków, czworonożnych zwierząt i płazów. [24] Dlatego wydał ich Bóg poprzez pożądania ich serc na łup nieczystości, tak iż dopuszczali się bezczeszczenia własnych ciał. [25] Prawdę Bożą przemienili oni w kłamstwo i stworzeniu oddawali cześć, i służyli jemu, zamiast służyć Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki. Amen. [26] Dlatego to wydał ich Bóg na pastwę bezecnych namiętności: mianowicie kobiety ich przemieniły pożycie zgodne z naturą na przeciwne naturze. [27] Podobnie też i mężczyźni, porzuciwszy normalne współżycie z kobietą, zapałali nawzajem żądzą ku sobie, mężczyźni z mężczyznami uprawiając bezwstyd i na samych sobie ponosząc zapłatę należną za zboczenie.

[28] A ponieważ nie uznali za słuszne zachować prawdziwe poznanie Boga, wydał ich Bóg na pastwę na nic niezdatnego rozumu, tak że czynili to, co się nie godzi. [29] Pełni są też wszelakiej nieprawości, przewrotności, chciwości, niegodziwości. Oddani zazdrości, zabójstwu, waśniom, podstępowi, złośliwości; [30] potwarcy, oszczercy, nienawidzący Boga, zuchwali, pyszni, chełpliwi, w tym, co złe - pomysłowi, rodzicom nieposłuszni, [31] bezrozumni, niestali, bez serca, bez litości. [32] Oni to, mimo że dobrze znają wyrok Boży, iż ci, którzy się takich czynów dopuszczają, winni są śmierci, nie tylko je popełniają, ale nadto chwalą tych, którzy to czynią.

Rz 3,9–18.23

Lekcja 4: s. 2, 6, 8, 11, 12

[9] Cóż więc? Czy mamy przewagę? żadną miarą! Wykazaliśmy bowiem uprzednio, że tak Żydzi, jak i poganie są pod panowaniem grzechu, [10] jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, nawet ani jednego, [11] nie ma rozumnego, nie ma, kto by szukał Boga. [12] Wszyscy zboczyli z drogi, zarazem się zepsuli, nie ma takiego, co dobrze czyni, zgoła ani jednego. [13] Grobem otwartym jest ich gardło, językiem swoim knują zdradę, jad żmijowy pod ich wargami,

[14] ich usta pełne są przekleństwa i goryczy; [15] ich nogi szybkie do rozlewu krwi, [16] zagłada i nędza są na ich drogach, [17] droga pokoju jest im nie znana, [18] bojaźni Bożej nie ma przed ich oczami.

[23] wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej,

Rz 5,1–21

Lekcja 4: s. 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 13

1 Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez
wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana
naszego Jezusa Chrystusa, 2 dzięki któremu
uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w
której trwamy i chlubimy się nadzieją chwały
Bożej. 3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z
ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4
a wytrwałość - wypróbowaną cnotę,
wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja
zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana
jest w sercach naszych przez Ducha Świętego,
który został nam dany.

6 Chrystus bowiem umarł za nas, jako za
grzeszników, w oznaczonym czasie, gdyśmy
[jeszcze] byli bezsilni. 7 A [nawet] za człowieka
sprawiedliwego podejmuje się ktoś umrzeć tylko
z największą trudnością. Chociaż może jeszcze za
człowieka życzliwego odważyłby się ktoś ponieść
śmierć. 8 Bóg zaś okazuje nam swoją miłość
[właśnie] przez to, że Chrystus umarł za nas,
gdyśmy byli jeszcze grzesznikami. 9 Tym bardziej
więc będziemy przez Niego zachowani od
karzącego gniewu, gdy teraz przez krew Jego
zostaliśmy usprawiedliwieni. 10 Jeżeli bowiem,
będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z
Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej,
będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez
Jego życie.

11 I nie tylko to - ale i chlubić się możemy w Bogu
przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez
którego teraz uzyskaliśmy pojednanie. 12 Dlatego
też jak przez jednego człowieka grzech wszedł na
świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób
śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ
wszyscy zgrzeszyli... 13 Bo i przed Prawem grzech
był na świecie, grzechu się jednak nie poczytuje,
gdy nie ma Prawa. 14 A przecież śmierć
rozpanoszyła się od Adama do Mojżesza nawet
nad tymi, którzy nie zgrzeszyli przestępstwem na
wzór Adama. On to jest typem Tego, który miał
przyjść. 15 Ale nie tak samo ma się rzecz z
przestępstwem jak z darem łaski. Jeżeli bowiem
przestępstwo jednego sprowadziło na wszystkich
śmierć, to o ileż obficiej spłynęła na nich
wszystkich łaska i dar Boży, łaskawie udzielony
przez jednego Człowieka, Jezusa Chrystusa.

16 I nie tak samo ma się rzecz z tym darem jak i ze
[skutkiem grzechu, spowodowanym przez]
jednego grzeszącego. Gdy bowiem jeden tylko
grzech przynosi wyrok potępiający, to łaska
przynosi usprawiedliwienie ze wszystkich
grzechów. 17 Jeżeli bowiem przez przestępstwo
jednego śmierć zakrólowała z powodu jego
jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują
obfitość łaski i daru sprawiedliwości, królować
będą w życiu z powodu Jednego - Jezusa
Chrystusa. 18 A zatem, jak przestępstwo jednego
sprowadziło na wszystkich ludzi wyrok
potępiający, tak czyn sprawiedliwy Jednego
sprowadza na wszystkich ludzi usprawiedliwienie
dające życie. 19 Albowiem jak przez
nieposłuszeństwo jednego człowieka wszyscy
stali się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo
Jednego wszyscy staną się sprawiedliwymi.

20 Natomiast Prawo weszło, niestety, po to, by
przestępstwo jeszcze bardziej się wzmogło. Gdzie
jednak wzmógł się grzech, tam jeszcze obficiej
rozlała się łaska, 21 aby jak grzech zaznaczył swoje
królowanie śmiercią, tak łaska przejawiła swe
królowanie przez sprawiedliwość wiodącą do
życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa, Pana
naszego.

Rz 6,3–7.12–14.16–19.23

Lekcja 4: s. 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14

3 Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy,
którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w
Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego
śmierć? 4 Zatem przez chrzest zanurzający nas w
śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to,
abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak
Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.
5 Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego
śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak
samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez
podobne zmartwychwstanie. 6 To wiedzcie, że dla
zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz
człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to,
byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. 7 Kto
bowiem umarł, stał się wolny od grzechu.

12 Niechże więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków
waszych jako broń nieprawości na służbę
grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako
ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki
wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na
służbę Bogu. 14 Albowiem grzech nie powinien
nad wami panować, skoro nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce.

16 Czyż nie wiecie, że jeśli oddajecie samych siebie
jako niewolników pod posłuszeństwo, jesteście
niewolnikami tego, komu dajecie posłuch: bądź
[niewolnikami] grzechu, [co wiedzie] do śmierci,
bądź posłuszeństwa, [co wiedzie] do
sprawiedliwości? 17 Dzięki jednak niech będą

Bogu za to, że gdy byliście niewolnikami grzechu, daliście z serca posłuch nakazom tej nauki, której was oddano [18] a uwolnieni od grzechu oddaliście się w niewolę sprawiedliwości. [19] Ze względu na przyrodzoną waszą słabość posługuję się porównaniem wziętym z ludzkich stosunków: jak oddawaliście członki wasze na służbę nieczystości i nieprawości, pogrążając się w nieprawość, tak teraz wydajcie członki wasze na służbę sprawiedliwości, dla uświęcenia.

[23] Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rz 7,14–25

Lekcja 4: s. 5, 6, 8, 11

[14] Wiemy przecież, że Prawo jest duchowe. A ja jestem cielesny, zaprzedany w niewolę grzechu. [15] Nie rozumiem bowiem tego, co czynię, bo nie czynię tego, co chcę, ale to, czego nienawidzę - to właśnie czynię. [16] Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, to tym samym przyznaję Prawu, że jest dobre. [17] A zatem już nie ja to czynię, ale mieszkający we mnie grzech. [18] Jestem bowiem świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać - nie.

[19] Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę. [20] Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który we mnie mieszka. [21] A zatem stwierdzam w sobie to prawo, że gdy chcę czynić dobro, narzuca mi się zło. [22] Albowiem wewnętrzny człowiek [we mnie] ma upodobanie zgodne z Prawem Bożym. [23] W członkach zaś moich spostrzegam prawo inne, które toczy walkę z prawem mojego umysłu i podbija mnie w niewolę pod prawo grzechu mieszkającego w moich członkach.

[24] Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, [co wiedzie ku] tej śmierci? Dzięki niech będą Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! [25] Tak więc umysłem służę Prawu Bożemu, ciałem zaś - prawu grzechu.

Rz 8,1–14.28–29.31–39

Lekcja 4: s. 2, 7, 8, 14

[1] Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, nie ma już potępienia. [2] Albowiem prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci. [3] Co bowiem było niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym, [tego dokonał Bóg]. On to zesłał Syna swego w ciele podobnym do ciała grzesznego i dla [usunięcia] grzechu wydał w tym ciele wyrok potępiający grzech, [4] aby to, co nakazuje Prawo, wypełniło się w nas, o ile postępujemy nie według ciała, ale według Ducha. [5] Ci bowiem, którzy żyją według ciała, dążą do tego, czego chce ciało; ci zaś, którzy żyją według Ducha - do tego, czego chce Duch.

[6] Dążność bowiem ciała prowadzi do śmierci, dążność zaś Ducha - do życia i pokoju. [7] A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu, nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu, ani nawet nie jest do tego zdolna. [8] A ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą. [9] Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. [10] Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na [skutki] grzechu duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia.

[11] A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa <Jezusa> z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha. [12] Jesteśmy więc, bracia, dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według ciała. [13] Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli. [14] Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

[28] Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru. [29] Albowiem tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi.

[31] Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? [32] On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? [33] Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? [34] Któż może

wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami? 35 Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. 37 Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. 38 I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiekolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rz 10,1–3.8–10

Lekcja 4: s. 2, 9

1 Bracia, z całego serca pragnę ich zbawienia i modlę się za nimi do Boga. 2 Bo muszę im wydać świadectwo, że pałają żarliwością ku Bogu, nie opartą jednak na pełnym zrozumieniu. 3 Albowiem nie chcąc uznać, że usprawiedliwienie pochodzi od Boga, i uporczywie trzymając się własnej drogi usprawiedliwienia, nie poddali się usprawiedliwieniu pochodzącemu od Boga.

8 Ale cóż mówi: Słowo to jest blisko ciebie, na twoich ustach i w sercu twoim. Ale jest to słowo wiary, którą głosimy. 9 Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych - osiągniesz zbawienie. 10 Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia.

Rz 11,33–36

Lekcja 4: s. 11

33 O głębokości bogactw, mądrości i wiedzy Boga! Jakże niezbadane są Jego wyroki i nie do wyśledzenia Jego drogi! 34 Kto bowiem poznał myśl Pana, albo kto był Jego doradcą? 35 Lub kto Go pierwszy obdarował, aby nawzajem otrzymać odpłatę? 36 Albowiem z Niego i przez Niego, i dla Niego [jest] wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

Rz 12,2.14–15.18

Lekcja 4: s. 7, 9, 12, 13

2 Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują. Błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Weselcie się z tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy płaczą.

18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi.

Rz 13,1

Lekcja 4: s. 12

1 Każdy niech będzie poddany władzom, sprawującym rządy nad innymi. Nie ma bowiem władzy, która by nie pochodziła od Boga, a te, które są, zostały ustanowione przez Boga.

Rz 14,1–13.15–21

Lekcja 4: s. 5, 13, 14

1 A tego, który jest słaby w wierze, przygarniajcie życzliwie, bez spierania się o poglądy. 2 Jeden jest zdania, że można jeść wszystko, drugi, słaby, jada tylko jarzyny. 3 Ten, kto jada [wszystko], niech nie pogardza tym, który nie [wszystko] jada, a ten, który nie jada, niech nie potępia tego, który jada; bo Bóg go łaskawie przygarnął. 4 Kim jesteś ty, co się odważasz sądzić cudzego sługę? To, czy on stoi, czy upada, jest rzeczą jego Pana. Ostoi się zresztą, bo jego Pan ma moc utrzymać go na nogach. 5 Jeden czyni różnicę między poszczególnymi dniami, drugi zaś uważa wszystkie za równe: niech się każdy trzyma swego przekonania.

6 Kto przestrzega pewnych dni, przestrzega ich dla Pana, a kto jada wszystko - jada dla Pana. Bogu przecież składa dzięki. A kto nie jada wszystkiego - nie jada ze względu na Pana, i on również dzięki składa Bogu. 7 Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: 8 jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc i w śmierci należymy do Pana. 9 Po to bowiem Chrystus umarł i powrócił do życia, by zapanować tak nad umarłymi, jak nad żywymi. 10 Dlaczego więc ty potępiasz swego brata? Albo dlaczego gardzisz swoim bratem? Wszyscy przecież staniemy przed trybunałem Boga.

11 Napisane jest bowiem: Na moje życie - mówi Pan - przede Mną klęknie wszelkie kolano. a każdy język wielbić będzie Boga. 12 Tak więc

każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. 13 Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu sposobności do upadku lub zgorszenia.

15 Gdy więc stanowiskiem w sprawie pokarmów zasmucasz swego brata, nie postępujesz już zgodnie z miłością. Tym swoim [stanowiskiem w sprawie] pokarmów nie narażaj na zgubę tego, za którego umarł Chrystus. 16 Niech więc posiadane przez was dobro nie stanie się sposobnością do bluźnierstwa! 17 Bo królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym. 18 A kto w taki sposób służy Chrystusowi, ten podoba się Bogu i ma uznanie u ludzi. 19 Starajmy się więc o to, co służy sprawie pokoju i wzajemnemu zbudowaniu.

20 Nie burz dzieła Bożego ze względu na pokarmy. Wprawdzie każda rzecz jest czysta, stałaby się jednak zła, jeśliby człowiek spożywając ją, dawał przez to zgorszenie. 21 Dobrą jest rzeczą nie jeść mięsa i nie pić wina, i nie czynić niczego, co twego brata razi [gorszy albo osłabia].

Rz 15,1–3.14

Lekcja 4: s. 7, 11

1 A my, którzy jesteśmy mocni [w wierze], powinniśmy znosić słabości tych, którzy są słabi, a nie szukać tylko tego, co dla nas dogodne. 2 Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania. 3 Przecież i Chrystus nie szukał tego, co było dogodne dla Niego ale jak napisano: Urągania tych, którzy Tobie urągają, spadły na Mnie.

14 Bracia, jestem co do was przekonany, że pełni jesteście szlachetnych uczuć, ubogaceni wszelką wiedzą, zdolni do udzielania sobie wzajemnie upomnień.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,24.26–31

Lekcja 4: s. 5, 8, 9

24 dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą Bożą i mądrością Bożą.

26 Przeto przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu! Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych. 27 Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mędrców, wybrał to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; 28 i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to co jest, unicestwić, 29 tak by się żadne stworzenie nie chełpiło wobec Boga. 30 Przez Niego bowiem jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem,

31 aby, jak to jest napisane, w Panu się chlubił ten, kto się chlubi.

1 Kor 2,10–14

Lekcja 4: s. 2, 12, 13

10 Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego. 11 Kto zaś z ludzi zna to, co ludzkie, jeżeli nie duch, który jest w człowieku? Podobnie i tego, co Boskie, nie zna nikt, tylko Duch Boży. 12 Otóż myśmy nie otrzymali ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, dla poznania darów Bożych. 13 A głosimy to nie uczonymi słowami ludzkiej mądrości, lecz pouczeni przez Ducha, przedkładając duchowe sprawy tym, którzy są z Ducha. 14 Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem można to rozsądzić.

1 Kor 3,10–16.18–20

Lekcja 4: s. 1, 7, 10, 11, 14

10 Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. 11 Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus. 12 I tak jak ktoś na tym fundamencie buduje: ze złota, ze srebra, z drogich kamieni, z drzewa, z trawy lub ze słomy, 13 tak też jawne się stanie dzieło każdego: odsłoni je dzień /Pański/; okaże się bowiem w ogniu, który je wypróbuje, jakie jest. 14 Ten, którego dzieło wzniesione na fundamencie przetrwa, otrzyma zapłatę;

15 ten zaś, którego dzieło spłonie, poniesie szkodę: sam wprawdzie ocaleje, lecz tak jakby przez ogień. 16 Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was?

18 Niechaj się nikt nie łudzi. Jeśli ktoś spośród was mniema, że jest mądry na tym świecie, niech się stanie głupim, by posiadł mądrość. 19 Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u Boga. Zresztą jest napisane: On udaremnia zamysły przebiegłych 20 lub także: Wie Pan, że próżne są zamysły mędrców.

1 Kor 4,2

Lekcja 4: s. 17

2 A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był wierny.

1 Kor 6,9–20

Lekcja 4: s. 4, 7

9 Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie posiądą królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani rozwięźli, ani mężczyźni współżyjący z sobą, 10 ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani zdziercy nie odziedziczą królestwa Bożego. 11 A takimi byli niektórzy z was. Lecz zostaliście obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa i przez Ducha Boga naszego. 12 Wszystko mi wolno, ale nie wszystko przynosi korzyść. Wszystko mi wolno, ale ja niczemu nie oddam się w niewolę. 13 Pokarm dla żołądka, a żołądek dla pokarmu. Bóg zaś unicestwi jedno i drugie. Ale ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla Pana, a Pan dla ciała.

14 Bóg zaś i Pana wskrzesił i nas również swą mocą wskrzesi z martwych. 15 Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Czyż wziąwszy członki Chrystusa będę je czynił członkami nierządnicy? Przenigdy! 16 Albo czyż nie wiecie, że ten, kto łączy się z nierządnicą, stanowi z nią jedno ciało? Będą bowiem - jak jest powiedziane - dwoje jednym ciałem. 17 Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem. 18 Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniony przez człowieka jest na zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy.

19 Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? 20 Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

1 Kor 7,4

Lekcja 4: s. 13

4 żona nie rozporządza własnym ciałem, lecz jej mąż; podobnie też i mąż nie rozporządza własnym ciałem, ale żona.

1 Kor 10,12–13.31

Lekcja 4: s. 7, 8, 12, 14, 15, 16

12 Niech przeto ten, komu się zdaje, że stoi, baczy, aby nie upadł. 13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

31 Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie

1 Kor 13,4–8

Lekcja 4: s. 12

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; 6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,47–50

Lekcja 4: s. 6

47 Pierwszy człowiek z ziemi - ziemski, drugi Człowiek - z nieba. 48 Jaki ów ziemski, tacy i ziemscy; jaki Ten niebieski, tacy i niebiescy. 49 A jak nosiliśmy obraz ziemskiego [człowieka], tak też nosić będziemy obraz [człowieka] niebieskiego. 50 Zapewniam was, bracia, że ciało i krew nie mogą posiąść królestwa Bożego, i że to, co zniszczalne, nie może mieć dziedzictwa w tym, co niezniszczalne.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,19–20

Lekcja 4: s. 15, 16

19 Syn Boży, Chrystus Jezus, Ten, którego głosiłem wam ja i Sylwan, i Tymoteusz, nie był tak i nie, lecz dokonało się w Nim tak. 20 Albowiem ile tylko obietnic Bożych, w Nim wszystkie są tak. Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze Amen Bogu na chwałę.

2 Kor 3,5–6.18

Lekcja 4: s. 7, 8, 14, 15, 16

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie
pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta
możność nasza jest z Boga. 6 On też sprawił,
żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza
przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem
zabija, Duch zaś ożywia.

18 My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się
w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą
Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc,
upodabniamy się do Jego obrazu.

2 Kor 4,4

Lekcja 4: s. 7

4 dla niewiernych, których umysły zaślepił bóg
tego świata, aby nie olśnił ich blask Ewnagelii
chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga.

2 Kor 5,9–10.15.17–18.21

Lekcja 4: s. 7, 9, 10, 11, 14

9 Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to
gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy. 10
Wszyscy bowiem musimy stanąć przed
trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał
zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub
dobre.

15 A właśnie za wszystkich umarł /Chrystus/ po to,
aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla
Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest
nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto
wszystko stało się nowe. 18 Wszystko zaś to
pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą
przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania.

21 On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie
znał grzechu, abyśmy się stali w Nim
sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 9,6–12

Lekcja 4: s. 13

6 Tak bowiem jest: kto skąpo sieje, ten skąpo i
zbiera, kto zaś hojnie sieje, ten hojnie też zbierać
będzie. 7 Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu
nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie
czując się przymuszonym, albowiem radosnego
dawcę miłuje Bóg. 8 A Bóg może zlać na was całą
obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i
zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie
dobre uczynki 9 według tego, co jest napisane:
Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego
trwa na wieki. 10 Ten zaś, który daje nasienie
siewcy, i chleba dostarczy ku pokrzepieniu, i
ziarno rozmnoży, i zwiększy plon waszej
sprawiedliwości.

11 Wzbogaceni we wszystko, będziecie pełni
wszelkiej prostoty, która składa przez nas
dziękczynienie Bogu. 12 Posługiwanie bowiem tej
sprawie społecznej nie tylko uzupełnia to, na co
nie stać świętych, lecz obfituje w liczne
dziękczynienia składane Bogu.

2 Kor 10,12.17–18

Lekcja 4: s. 5, 9

12 Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani
stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami
siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie
samych mierzą miarą własnej osoby i porównują
się sami z sobą.

17 Ten, kto się chlubi, w Panu niech się chlubi. 18
Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam
przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan.

2 Kor 11,30

Lekcja 4: s. 9

30 Jeżeli już trzeba się chlubić, będę się chlubił z
moich słabości.

2 Kor 12,9

Lekcja 4: s. 9

9 lecz /Pan/ mi powiedział: Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali.
Najchętniej więc będę się chlubił z moich
słabości, aby zamieszkała we mnie moc
Chrystusa.

2 Kor 13,5

Lekcja 4: s. 15

5 Siebie samych badajcie, czy trwacie w wierze;
siebie samych doświadczajcie! Czyż nie wiecie o
samych sobie, że Jezus Chrystus jest w was?
Chyba żeście odrzuceni.

List do Galatów

Ga 2,20

Lekcja 4: s. 7, 8, 9, 14

20 Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie
Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele,
jednak obecne życie moje jest życiem wiary w
Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 4,6

Lekcja 4: s. 7

6 Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał
do serc naszych Ducha Syna swego, który woła:
Abba, Ojcze!

Ga 5,14.16–17

Lekcja 4: s. 8, 10, 11

14 Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym
nakazie: Będziesz miłował bliźniego swego jak
siebie samego.

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie.

Ga 6,1–2.5.14

Lekcja 4: s. 9, 11

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

5 Każdy bowiem poniesie własny ciężar.

14 Co do mnie, nie daj Boże, bym się miał chlubić z
czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego
Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się
ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata.

List do Efezjan

Ef 1,5–6

Lekcja 4: s. 8, 9

5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako
przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli, 6 ku chwale
majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w
Umiłowanym.

Ef 2,1–10.19–22

Lekcja 4: s. 2, 5, 6, 7, 8, 11, 16

1 I wy byliście umarłymi na skutek waszych
występków i grzechów, 2 w których żyliście
niegdyś według doczesnego sposobu tego świata,
według sposobu Władcy mocarstwa powietrza, to
jest ducha, który działa teraz w synach buntu. 3
Pośród nich także my wszyscy niegdyś
postępowaliśmy według żądz naszego ciała,
spełniając zachcianki ciała i myśli zdrożnych. I
byliśmy potomstwem z natury zasługującym na
gniew, jak i wszyscy inni. 4 A Bóg, będąc bogaty w
miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas
umiłował, 5 i to nas, umarłych na skutek
występków, razem z Chrystusem przywrócił do
życia. Łaską bowiem jesteście zbawieni.

6 Razem też wskrzesił i razem posadził na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie Jezusie, 7
aby w nadchodzących wiekach przemożne
bogactwo Jego łaski wykazać na przykładzie
dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie. 8
Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A
to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga: 9
nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. 10
Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w
Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg
z góry przygotował, abyśmy je pełnili.

19 A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami,
ale jesteście współobywatelami świętych i
domownikami Boga - 20 zbudowani na
fundamencie apostołów i proroków, gdzie
kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. 21
W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą
w Panu świątynię, 22 w Nim i wy także wznosicie
się we wspólnym budowaniu, by stanowić
mieszkanie Boga przez Ducha.

Ef 4,13.22–24.31–32

Lekcja 4: s. 7, 9, 11, 13

13 aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i
pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka
doskonałego, do miary wielkości według Pełni
Chrystusa.

22 że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia -
trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega
zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, 23 odnawiać
się duchem w waszym myśleniu 24 i przyoblec
człowieka nowego, stworzonego według Boga, w
sprawiedliwości i prawdziwej świętości.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie -
wraz z wszelką złością. 32 Bądźcie dla siebie

nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,6.18.22–33

Lekcja 4: s. 8, 11, 12

6 Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowami, bo przez te [grzechy] nadchodzi gniew Boży na buntowników.

18 A nie upijajcie się winem, bo to jest [przyczyną] rozwiązłości, ale napełniajcie się Duchem,

22 Żony niechaj będą poddane swym mężom, jak Panu, 23 bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus - Głową Kościoła: On - Zbawca Ciała. 24 Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom - we wszystkim. 25 Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, 26 aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo,

27 aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. 28 Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. 29 Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz [każdy] je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus - Kościół, 30 bo jesteśmy członkami Jego Ciała. 31 Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem.

32 Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. 33 W końcu więc niechaj także każdy z was tak miłuje swą żonę jak siebie samego! A żona niechaj się odnosi ze czcią do swojego męża!

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 4: s. 14

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

Flp 2,3–8

Lekcja 4: s. 7, 8, 11, 12, 13

3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. 6 On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka,

8 uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

Flp 3,3.7–11

Lekcja 4: s. 8, 9

3 My bowiem jesteśmy prawdziwie ludem obrzezanym - my, którzy sprawujemy kult w Duchu Bożym i chlubimy się w Chrystusie Jezusie, a nie pokładamy ufności w ciele.

7 Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. 8 I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa 9 i znalazł się w Nim - nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość pochodzącą od Boga, opartą na wierze - 10 przez poznanie Jego: zarówno mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach - w nadziei, że upodabniając się do Jego śmierci, 11 dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych.

Flp 4,13.19

Lekcja 4: s. 8

13 Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

19 A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę.

List do Kolosan

Kol 1,10.13–15.28

Lekcja 4: s. 7, 10, 11, 14

10 abyście już postępowali w sposób godny Pana,
w pełni Mu się podobając, wydając owoce
wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze
poznanie Boga.

13 On uwolnił nas spod władzy ciemności i
przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna,
14 w którym mamy odkupienie - odpuszczenie
grzechów. 15 On jest obrazem Boga
niewidzialnego - Pierworodnym wobec każdego
stworzenia,

28 Jego to głosimy, upominając każdego człowieka
i ucząc każdego człowieka z całą mądrością, aby
każdego człowieka okazać doskonałym w
Chrystusie.

Kol 2,6–10.13

Lekcja 4: s. 6, 11, 12, 13, 14

6 Jak więc przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie
jako Panu, tak w Nim postępujcie: 7 zapuśćcie w
Niego korzenie i na Nim dalej się budujcie, i
umacniajcie się w wierze, jak was nauczono, pełni
wdzięczności. 8 Baczcie, aby kto was nie zagarnął
w niewolę przez tę filozofię będącą czczym
oszustwem, opartą na ludzkiej tylko tradycji, na
żywiołach świata, a nie na Chrystusie. 9 W Nim
bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób
ciała, 10 bo zostaliście napełnieni w Nim, który jest
Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy.

13 I was, umarłych na skutek występków i
nieobrzezania waszego /grzesznego/ ciała, razem
z Nim przywrócił do życia. Darował nam
wszystkie występki,

Kol 3,3–24

Lekcja 4: s. 7, 11

3 Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z
Chrystusem w Bogu. 4 Gdy się ukaże Chrystus,
nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się
w chwale. 5 Zadajcie więc śmierć temu, co jest
przyziemne w /waszych/ członkach: rozpuście,
nieczystości, lubieżności, złej żądzy i chciwości,
bo ona jest bałwochwalstwem. 6 Z powodu nich
nadchodzi gniew Boży na synów buntu. 7 I wy
niegdyś tak postępowaliście, kiedyście w tym żyli.

8 A teraz i wy odrzućcie to wszystko: gniew,
zapalczywość, złość, znieważanie, haniebną
mowę od ust waszych! 9 Nie okłamujcie się
nawzajem, boście zwlekli z siebie dawnego
człowieka z jego uczynkami, 10 a przyoblekli
nowego, który wciąż się odnawia ku głębszemu
poznaniu /Boga/, według obrazu Tego, który go
stworzył. 11 A tu już nie ma Greka ani Żyda,
obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy,
Scyty, niewolnika, wolnego, lecz wszystkim we
wszystkich /jest/ Chrystus. 12 Jako więc wybrańcy
Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w
serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość,
cierpliwość,

13 znosząc jedni drugich i wybaczając sobie
nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw
drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na
to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest
więzią doskonałości. 15 A sercami waszymi niech
rządzi pokój Chrystusowy, do którego też
zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie
wdzięczni! 16 Słowo Chrystusa niech w was
przebywa z /całym swym/ bogactwem: z wszelką
mądrością nauczajcie i napominajcie samych
siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha,
pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych
sercach. 17 I wszystko, cokolwiek działacie słowem
lub czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana
Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

18 Żony bądźcie poddane mężom, jak przystało w
Panu. 19 Mężowie, miłujcie żony i nie bądźcie dla
nich przykrymi! 20 Dzieci, bądźcie posłuszne
rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe w Panu. 21
Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby
nie traciły ducha. 22 Niewolnicy, bądźcie we
wszystkim posłuszni doczesnym panom, nie
służąc tylko dla oka, jak gdybyście się mieli
ludziom przypodobać, lecz w szczerości serca,
bojąc się /prawdziwego/ Pana.

23 Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla
Pana, a nie dla ludzi, świadomi, 24 że od Pana
otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę.
Służycie Chrystusowi jako Panu!

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 4,3.7

Lekcja 4: s. 4, 13

3 Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie:
powstrzymywanie się od rozpusty,

7 Nie powołał nas Bóg do nieczystości, ale do
świętości.

1 Tes 5,16.23

Lekcja 4: s. 4, 12

16 Zawsze się radujcie,

[23] Sam Bóg pokoju niech was całkowicie uświęca, aby nienaruszony duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,3

Lekcja 4: s. 11

[3] Wierny jest Pan, który umocni was i ustrzeże od złego.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 1,5–7

Lekcja 4: s. 1

[5] Celem zaś nakazu jest miłość, płynąca z czystego serca, dobrego sumienia i wiary nieobłudnej. [6] Zboczywszy od nich, niektórzy zwrócili się ku czczej gadaninie. [7] Chcieli uchodzić za uczonych w Prawie nie rozumiejąc ani tego, co mówią, ani tego, co stanowczo twierdzą.

1 Tm 2,3–6

Lekcja 4: s. 6

[3] Jest to bowiem rzecz dobra i miła w oczach Zbawiciela naszego, Boga, [4] który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy. [5] Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus, [6] który wydał siebie samego na okup za wszystkich jako świadectwo we właściwym czasie.

1 Tm 4,7–8

Lekcja 4: s. 11

[7] Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie! Sam zaś ćwicz się w pobożności! [8] Bo ćwiczenie cielesne nie na wiele się przyda; pobożność zaś przydatna jest do wszystkiego, mając zapewnienie życia obecnego i tego, które ma nadejść.

1 Tm 6,17

Lekcja 4: s. 13

[17] Bogatym na tym świecie nakazuj, by nie byli wyniośli, nie pokładali nadziei w niepewności bogactwa, lecz w Bogu, który nam wszystkiego obficie udziela do używania,

2 List do Tymoteusza

2 Tm 1,7.14

Lekcja 4: s. 7, 8

[7] Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia.

[14] Dobrego depozytu strzeż z pomocą Ducha Świętego, który w nas mieszka.

2 Tm 2,2

Lekcja 4: s. 11

[2] co usłyszałeś ode mnie za pośrednictwem wielu świadków, przekaż zasługującym na wiarę ludziom, którzy też będą zdolni nauczać i innych.

2 Tm 3,1–9.16–17

Lekcja 4: s. 1, 3, 6, 8, 9, 10, 14, 15, 16

[1] A wiedz o tym, że w dniach ostatnich nastaną chwile trudne. [2] Ludzie bowiem będą samolubni, chciwi, wyniośli, pyszni, bluźniący, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, niegodziwi, [3] bez serca, bezlitośni, miotający oszczerstwa, niepohamowani, bez uczuć ludzkich, nieprzychylni, [4] zdrajcy, zuchwali, nadęci, miłujący bardziej rozkosz niż Boga. [5] Będą okazywać pozór pobożności, ale wyrzekną się jej mocy. I od takich stroń.

[6] Z takich bowiem są ci, co wślizgują się do domów i przeciągają na swą stronę kobietki obciążone grzechami, powodowane pożądaniami różnego rodzaju, [7] takie, co to zawsze się uczą, a nigdy nie mogą dojść do poznania prawdy. [8] Jak Jannes i Jambres wystąpili przeciw Mojżeszowi, tak też i ci przeciwstawiają się prawdzie, ludzie o spaczonym umyśle, którzy nie zdali egzaminu z wiary. Ale dalszego postępu nie osiągną: [9] bo ich bezmyślność będzie jawna dla wszystkich, jak i tamtych jawna się stała.

[16] Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - [17] aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.

2 Tm 4,2

Lekcja 4: s. 11

[2] głoś naukę, nastawaj w porę, nie w porę, /w razie potrzeby/ wykaż błąd, poucz, podnieś na duchu z całą cierpliwością, ilekroć nauczasz.

List do Tytusa

Tt 1,16

Lekcja 4: s. 6

16 Twierdzą, że znają Boga, uczynkami zaś temu przeczą, będąc ludźmi obrzydliwymi, zbuntowanymi i niezdolnymi do żadnego dobrego czynu.

Tt 2,11–14

Lekcja 4: s. 4, 7

11 Ukazała się bowiem łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom 12 i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, 13 oczekując błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, 14 który wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków.

Tt 3,3–7

Lekcja 4: s. 5, 8, 11

3 Niegdyś bowiem i my byliśmy nierozumni, oporni, błądzący, służyliśmy różnym żądzom i rozkoszom, żyjąc w złości i zawiści, godni obrzydzenia, pełni nienawiści jedni ku drugim. 4 Gdy zaś ukazała się dobroć i miłość Zbawiciela, naszego Boga, do ludzi, 5 nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, 6 którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, 7 abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego.

List do Hebrajczyków

Hbr 1,3

Lekcja 4: s. 7

3 Ten /Syn/, który jest odblaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach.

Hbr 2,9.14–15

Lekcja 4: s. 6, 7, 11

9 Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czcią ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał śmierci.

14 Ponieważ zaś dzieci uczestniczą we krwi i ciele, dlatego i On także bez żadnej różnicy stał się ich uczestnikiem, aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła, 15 i aby uwolnić tych wszystkich, którzy całe życie przez bojaźń śmierci podlegli byli niewoli.

Hbr 3,13

Lekcja 4: s. 11

13 lecz zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia, póki trwa to, co dziś się zwie, aby żaden z was nie uległ zatwardziałości przez oszustwo grzechu.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 4: s. 12, 13, 14

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla /uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 5,5.8.14

Lekcja 4: s. 7, 15, 16

5 Podobnie i Chrystus nie sam siebie okrył sławą przez to, iż stał się arcykapłanem, ale /uczynił to/ Ten, który powiedział do Niego: Ty jesteś moim Synem, jam Cię dziś zrodził,

8 A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał.

14 Przeciwnie, stały pokarm jest właściwy dla dorosłych, którzy przez ćwiczenie mają władze umysłu udoskonalone do rozróżniania dobra i zła.

Hbr 10,17.24

Lekcja 4: s. 11, 14

17 A grzechów ich oraz ich nieprawości więcej już wspominać nie będę.

24 Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków.

Hbr 12,12

Lekcja 4: s. 11

12 Dlatego wyprostujcie opadłe ręce i osłabłe kolana!

Hbr 13,4.17

Lekcja 4: s. 12, 13

4 We czci niech będzie małżeństwo pod każdym względem i łoże nieskalane, gdyż rozpustników i cudzołożników osądzi Bóg.

17 Bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. Niech to czynią z radością, a nie ze smutkiem, bo to nie byłoby dla was korzystne.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.22–25

Lekcja 4: s. 11, 13, 14, 15, 16

2 Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. 3 Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. 4 Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali, nienaganni, w niczym nie wykazując braków. 5 Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma.

22 Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. 23 Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go, podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. 24 Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. 25 Kto zaś pilnie rozważa doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo

Jk 3,9

Lekcja 4: s. 6

9 Przy jego pomocy wielbimy Boga i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże.

Jk 4,10–12.14–17

Lekcja 4: s. 5, 6, 11, 13

10 Uniżcie się przed Panem, a wywyższy was. 11 Bracia, nie oczerniajcie jeden drugiego. Kto oczernia brata swego lub sądzi go, uwłacza Prawu i osądza Prawo. Skoro zaś sądzisz Prawo, jesteś nie wykonawcą Prawa, lecz sędzią. 12 Jeden jest Prawodawca i Sędzia, w którego mocy jest zbawić lub potępić. A ty kimże jesteś, byś sądził bliźniego?

14 wy, którzy nie wiecie nawet, co jutro będzie. Bo czymże jest życie wasze? Parą jesteście, co się ukazuje na krótko, a potem znika. 15 Zamiast tego powinniście mówić: Jeżeli Pan zechce, i będziemy żyli, zrobimy to lub owo. 16 Teraz zaś chełpicie się w swej wyniosłości. Każda taka chełpliwość jest przewrotna. 17 Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy.

Jk 5,16

Lekcja 4: s. 12

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,3–5.16.20–21.24–25

Lekcja 4: s. 4, 5, 6, 7, 14

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: 4 do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiędnącego, które jest zachowane dla was w niebie. 5 Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego objawić się w czasie ostatecznym.

16 gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.

20 On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach się objawił ze względu na was. 21 Wyście przez Niego uwierzyli w Boga, który wzbudził Go z martwych i udzielił Mu chwały, tak że wiara wasza i nadzieja są skierowane ku Bogu.

24 Każde bowiem ciało jak trawa, a cała jego chwała jak kwiat trawy: trawa uschła, a kwiat jej opadł, 25 słowo zaś Pana trwa na wieki. Właśnie to słowo ogłoszono wam jako Dobrą Nowinę.

1 P 2,9.12

Lekcja 4: s. 4, 7

9 Wy zaś jesteście wybranym plemieniem,
królewskim kapłaństwem, narodem świetym,
ludem [Bogu] na własność przeznaczonym,
abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was
wezwał z ciemności do przedziwnego swojego
światła,

12 Postępowanie wasze wśród pogan niech będzie
dobre, aby przyglądając się dobrym uczynkom
wychwalali Boga w dniu nawiedzenia za to, czym
oczerniają was jako złoczyńców.

1 P 3,8–9

Lekcja 4: s. 11, 13

8 Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni,
współczujący, pełni braterskiej miłości,
miłosierni, pokorni. 9 Nie oddawajcie złym za złe
ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie
zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście
powołani, abyście odziedziczyli
błogosławieństwo.

1 P 4,10–11

Lekcja 4: s. 7, 11

10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy
otrzymał. 11 Jeżeli kto ma [dar] przemawiania,
niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni
posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela,
aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez
Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki
wieków! Amen.

1 P 5,6

Lekcja 4: s. 9

6 Upokórzcie się więc pod mocną ręką Boga, aby
was wywyższył w stosownej chwili.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–10

Lekcja 4: s. 7, 10, 15, 16

2 Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie
przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! 3
Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też
właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do
wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do
poznania powściągliwość, do powściągliwości
cierpliwość, do cierpliwości pobożność,

7 do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni
braterskiej zaś miłość. 8 Gdy bowiem będziecie je
mieli i to w obfitości, nie uczynią was one
bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu
Pana naszego Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem
ich brak, jest ślepym - krótkowidzem, i zapomniał
o oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. 10
Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się
umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem
czyniąc nie upadniecie nigdy.

2 P 3,9

Lekcja 4: s. 6

9 Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy - bo
niektórzy są przekonani, że Pan zwleka - ale On
jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce
bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich
doprowadzić do nawrócenia.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,1–10

Lekcja 4: s. 14, 15, 17

1 [To wam oznajmiamy], co było od początku,
cośmy usłyszeli o Słowie życia, co ujrzeliśmy
własnymi oczami, na co patrzyliśmy i czego
dotykały nasze ręce - 2 bo życie objawiło się.
Myśmy je widzieli, o nim świadczymy i głosimy
wam życie wieczne, które było w Ojcu, a nam
zostało objawione - 3 oznajmiamy wam, cośmy
ujrzeli i usłyszeli, abyście i wy mieli
współuczestnictwo z nami. A mieć z nami
współuczestnictwo znaczy: mieć je z Ojcem i Jego
Synem Jezusem Chrystusem. 4 Piszemy to w tym
celu, aby nasza radość była pełna. 5 Nowina, którą
usłyszeliśmy od Niego i którą wam głosimy, jest
taka: Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej
ciemności.

6 Jeżeli mówimy, że mamy z Nim
współuczestnictwo, a chodzimy w ciemności,
kłamiemy i nie postępujemy zgodnie z prawdą. 7
Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam
trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi
współuczestnictwo, a krew Jezusa, Syna Jego,
oczyszcza nas z wszelkiego grzechu. 8 Jeśli
mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie
oszukujemy i nie ma w nas prawdy. 9 Jeżeli
wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i
sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z
wszelkiej nieprawości. 10 Jeśli mówimy, że nie
zgrzeszyliśmy, czynimy Go kłamcą i nie ma w nas
Jego nauki.

1 J 2,1–29

Lekcja 4: s. 5, 14, 15, 17

1 Dzieci moje, piszę wam to dlatego, żebyście nie
grzeszyli. Jeśliby nawet ktoś zgrzeszył, mamy
Rzecznika wobec Ojca - Jezusa Chrystusa
sprawiedliwego. 2 On bowiem jest ofiarą
przebłagalną za nasze grzechy i nie tylko za
nasze, lecz również za grzechy całego świata. 3 Po
tym zaś poznajemy, że Go znamy, jeżeli
zachowujemy Jego przykazania. 4 Kto mówi: Znam
Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto zaś
zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość
Boża jest doskonała.

6 Po tym właśnie poznajemy, że jesteśmy w Nim.
Kto twierdzi, że w Nim trwa, powinien również
sam postępować tak, jak On postępował. 7
Umiłowani, nie piszę do was o nowym
przykazaniu, ale o przykazaniu istniejącym od
dawna, które mieliście od samego początku; tym
dawnym przykazaniem jest nauka, którąście
słyszeli. 8 A jednak piszę wam o nowym
przykazaniu, które prawdziwe jest w Nim i w nas,
ponieważ ciemności ustępują, a świeci już
prawdziwa światłość. 9 Kto twierdzi, że żyje w
światłości, a nienawidzi brata swego, dotąd
jeszcze jest w ciemności. 10 Kto miłuje swego
brata, ten trwa w światłości i nie może się
potknąć.

11 Kto zaś swojego brata nienawidzi, żyje w
ciemności i działa w ciemności, i nie wie, dokąd
dąży, ponieważ ciemności dotknęły ślepotą jego
oczy. 12 Piszę do was, dzieci, że dostępujecie
odpuszczenia grzechów ze względu na Jego imię.
13 Piszę do was, ojcowie, że poznaliście Tego,
który jest od początku. Piszę do was, młodzi, że
zwyciężyliście Złego. 14 Napisałem do was, dzieci,
że znacie Ojca, napisałem do was, ojcowie, że
poznaliście Tego, który jest od początku,
napisałem do was, młodzi, że jesteście mocni i że
nauka Boża trwa w was, i zwyciężyliście Złego. 15
Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie!
Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

16 Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc:
pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego
życia nie pochodzi od Ojca, lecz od świata. 17
Świat zaś przemija, a z nim jego pożądliwość; kto
zaś wypełnia wolę Bożą, ten trwa na wieki. 18
Dzieci, jest już ostatnia godzina, i tak, jak
słyszeliście, Antychryst nadchodzi, bo oto teraz
właśnie pojawiło się wielu Antychrystów; stąd
poznajemy, że już jest ostatnia godzina. 19 Wyszli
oni z nas, lecz nie byli z nas; bo gdyby byli
naszego ducha, pozostaliby z nami; a to stało się
po to, aby wyszło na jaw, że nie wszyscy są
naszego ducha. 20 Wy natomiast macie
namaszczenie od Świętego i wszyscy jesteście
napełnieni wiedzą.

21 Ja wam nie pisałem, jakobyście nie znali
prawdy, lecz że ją znacie i że żadna fałszywa
nauka z prawdy nie pochodzi. 22 Któż zaś jest
kłamcą, jeśli nie ten, kto zaprzecza, że Jezus jest
Mesjaszem? Ten właśnie jest Antychrystem, który
nie uznaje Ojca i Syna. 23 Każdy, kto nie uznaje
Syna, nie ma też i Ojca, kto zaś uznaje Syna, ten
ma i Ojca. 24 Wy zaś zachowujecie w sobie to, co
słyszeliście od początku. Jeżeli będzie trwało w
was to, co słyszeliście od początku, to i wy
będziecie trwać w Synu i w Ojcu. 25 A obietnicą tą,
daną przez Niego samego, jest życie wieczne.

26 To wszystko napisałem wam o tych, którzy
wprowadzają was w błąd. 27 Co do was, to
namaszczenie, które otrzymaliście od Niego, trwa
w was i nie potrzebujecie pouczenia od nikogo,

ponieważ Jego namaszczenie poucza was o wszystkim. Ono jest prawdziwe i nie jest kłamstwem. Toteż trwajcie w nim tak, jak was nauczył. [28] Teraz właśnie trwajcie w Nim, dzieci, abyśmy, gdy się zjawi, mieli w Nim ufność i w dniu Jego przyjścia nie doznali wstydu. [29] Jeżeli wiecie, że jest sprawiedliwy, to uznajcie również, że każdy, kto postępuje sprawiedliwie, pochodzi od Niego.

1 J 3,1–24

Lekcja 4: s. 11, 15, 17

[1] Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. [2] Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest. [3] Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję, uświęca się, podobnie jak On jest święty. [4] Każdy, kto grzeszy, dopuszcza się bezprawia, ponieważ grzech jest bezprawiem. [5] Wiecie, że On się objawił po to, aby zgładzić grzechy, w Nim zaś nie ma grzechu.

[6] Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy, żaden zaś z tych, którzy grzeszą, nie widział Go ani Go nie poznał. [7] Dzieci, nie dajcie się zwodzić nikomu; kto postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy, tak jak On jest sprawiedliwy. [8] Kto grzeszy, jest dzieckiem diabła, ponieważ diabeł trwa w grzechu od początku. Syn Boży objawił się po to, aby zniszczyć dzieła diabła. [9] Każdy, kto narodził się z Boga, nie grzeszy, gdyż trwa w nim nasienie Boże, taki nie może grzeszyć, bo się narodził z Boga. [10] Dzięki temu można rozpoznać dzieci Boga i dzieci diabła: każdy, kto postępuje niesprawiedliwie, nie jest z Boga, jak i ten, kto nie miłuje swego brata.

[11] Taka bowiem jest wola Boża, którą objawiono nam od początku, abyśmy się wzajemnie miłowali [12] Nie tak, jak Kain, który pochodził od Złego i zabił swego brata. A dlaczego go zabił? Ponieważ czyny jego były złe, brata zaś sprawiedliwe. [13] Nie dziwcie się, bracia, jeśli świat was nienawidzi. [14] My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w śmierci. [15] Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w sobie życia wiecznego.

[16] Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także winniśmy oddać życie za braci. [17] Jeśliby ktoś posiadał majętność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga? [18] Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą! [19] Po tym poznamy, że jesteśmy z prawdy, i uspokoimy przed Nim nasze serce. [20] A jeśli nasze serce oskarża nas, to Bóg jest większy od naszego serca i zna wszystko.

[21] Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, mamy ufność wobec Boga, [22] i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba. [23] Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. [24] Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu, którego nam dał.

1 J 4,1–21

Lekcja 4: s. 14, 15, 17

[1] Umiłowani, nie dowierzajcie każdemu duchowi, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie. [2] Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. [3] Każdy zaś duch, który nie uznaje Jezusa, nie jest z Boga; i to jest duch Antychrysta, który - jak słyszeliście - nadchodzi i już teraz przebywa na świecie. [4] Wy, dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, ponieważ większy jest Ten, który w was jest, od tego, który jest w świecie. [5] Oni są ze świata, dlatego mówią tak, jak [mówi] świat, a świat ich słucha.

[6] My jesteśmy z Boga. Ten, który zna Boga, słucha nas. Kto nie jest z Boga, nas nie słucha. W ten sposób poznajemy ducha prawdy i ducha fałszu. [7] Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. [8] Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. [9] W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. [10] W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy.

[11] Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować. [12] Nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała. [13] Poznajemy, że my trwamy w Nim, a On w nas, bo udzielił nam ze swego Ducha. [14] My także widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata. [15] Jeśli kto wyznaje,

że Jezus jest Synem Bożym, to Bóg trwa w nim, a on w Bogu.

16 Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. 17 Przez to miłość osiąga w nas kres doskonałości, że mamy pełną ufność na dzień sądu, ponieważ tak, jak On jest [w niebie], i my jesteśmy na tym świecie. 18 W miłości nie ma lęku, lecz doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. Ten zaś, kto się lęka, nie wydoskonalił się w miłości. 19 My miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował. 20 Jeśliby ktoś mówił: Miłuję Boga, a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi.

21 Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego.

1 J 5,1–21

Lekcja 4: s. 8, 11, 15, 17

1 Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził, i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, który życie od Niego otrzymał. 2 Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, 3 albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. 4 Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. 5 A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

6 Jezus Chrystus jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, i Ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo, bo <Duch> jest prawdą. 7 Trzej bowiem dają świadectwo: 8 Duch, woda i krew, a ci trzej w jedno się łączą. 9 Jeśli przyjmujemy świadectwo ludzi - to świadectwo Boże więcej znaczy, ponieważ jest to świadectwo Boga, które dał o swoim Synu. 10 Kto wierzy w Syna Bożego, ten ma w sobie świadectwo Boga, kto nie wierzy Bogu, uczynił Go kłamcą, bo nie uwierzył świadectwu, jakie Bóg dał o swoim Synu.

11 A świadectwo jest takie: że Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu. 12 Ten, kto ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna Bożego, nie ma też i życia. 13 O tym napisałem do was, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie życie wieczne. 14 Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych próśb zgodnych z Jego wolą. 15 A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych próśb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili.

16 Jeśli ktoś spostrzeże, że brat popełnia grzech, który nie sprowadza śmierci, niech się modli, a przywróci mu życie, mam na myśli tych, których grzech nie sprowadza śmierci. Istnieje taki grzech, który sprowadza śmierć. W takim wypadku nie polecam, aby się modlono. 17 Każde bezprawie jest grzechem, są jednak grzechy, które nie sprowadzają śmierci. 18 Wiemy, że każdy, kto się narodził z Boga, nie grzeszy, lecz Narodzony z Boga strzeże go, a Zły go nie dotyka. 19 Wiemy, że jesteśmy z Boga, cały zaś świat leży w mocy Złego. 20 Wiemy także, że Syn Boży przyszedł i obdarzył nas zdolnością rozumu, abyśmy poznawali Prawdziwego. Jesteśmy w prawdziwym Bogu, w Synu Jego, Jezusie Chrystusie. On zaś jest prawdziwym Bogiem i Życiem wiecznym.

21 Dzieci, strzeżcie się fałszywych bogów.